

СВЯЩЕННА
КНИГА
ОБРЯДІВ

РУНВІРА

РУНВІРА

СВЯЩЕННА
КНИГА
ОБРЯДІВ

ТРЕБНИК

RUNVira
Ukrainian Way of Life
Philosophy. Ethics. Custom

1991

“Протилежності в розуміннях Бога звеличують
духовне життя Людства”, (“Maha Vira”, 51, 41).

“The Differences in the Conceptions of
God enriches the Spiritual Life of Mankind”,

(“Maha Vira”, 51, 41).

“ The stated basis of *Maha Vira* (Holy Scripture of
Ukrainian Native Faith [RUNVira]) are spiritual
discipline, worship of humanity (human
brotherhood, racial justice), emphasis on inner quiet,
rightful performance, science, the power of
righteousness, the veneration of ancestors, tolerance,
respect for other religious and national traditions.

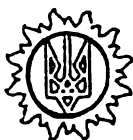
The Knowledge of Spiritual Teacher Lev Sylenko
fosters and commands friendship, patriotism,
faithful discharge of duty, fearlessness, wisdom, love,
concern for children, “Love the children of all
Peoples” *Maha Vira*, filial devotion, forgiveness, and
national unity”.

Arthur Carl Piepkorn,
Professor of Systematic Theology,
St. Louis, Missouri.

Published by
The Society of the Ukrainian Native
Faith (RUNVira) Inc

Oriana, P.O. Box 147
Spring Glen, N.Y. 12483, U.S.A.

USA/Canada/England/Australia/Germany

З вірою в Єдиносущого і Всеправедного Господа Дажбога, з вірою в науку Учителя Лева Силенка і на спасіння народу України-Руси, благословляємо цю *Священну Книгу Обрядів (Требник)* для обслуговування віруючих Рідної Української Національної Віри (РУНВіри) в Україні та в Діяспорі (в США, Австралії, Англії, Канаді та інших країнах).

Священна Рада
Соборного Храму Святині Матері України.
Оріяна, Спрінг Глен, Нью Йорк, США.
10.991 року Дажбожого.

The Church (Society) of Ukrainian Native Faith (RUNVira, Ridna Vira), was founded by the Spiritual Teacher Lev Sylenko. The first congregations of the Church were incorporated on December 3, 1966, in Chicago, Illinois; March 4, 1970 - Allentown, Pennsylvania; October 15, 1971 - Atlantic City, New Jersey; May 29, 1973 - New York, New York; September 4, 1973 - Montreal, Quebec; February 10, 1975 - Hamilton, Ontario; April 24, 1979 - Toronto, Ontario.

З М І С Т

СВЯЩЕНОЇ КНИГИ ОБРЯДІВ

1. Молитовне Слово Пророка нашого	5
2. Українська мораль	7
3. Заповіді	11
4. Сім Законів Правильного Життя	12
5. Молитви	13
6. Молитва за здоров'я матері	16
7. Молитва за здоров'я матері і її дитини	17
8. Молитва за здоров'я матері, яка втратила недоношене дитя	17
9. Молитва за здоров'я недужої людини	19
10. Молитовні відвідини тяжко хворого	20
11. Молитовні відвідини тяжко хворої дитини	21
12. Рунтато — духовний опікун	22
13. Обряд освячення дитини	23
14. Обряд вінчання	32
15. Обряд поховання	42
16. І Молитва прощання	58
17. Його Молитва прощання	59
18. Обряд поховання дитини	60
19. Сорокадення	63
20. Календар свят	65
21. Особисте благочестя	66
22. Готуючись до священної години	69
23. Священні години — Свята	70
24. Молитва Духовного Освячення	81
25. Слово Благородного Покаяння	82
26. Ушанування Жертводавців	85
27. Дія Освячення Трисуття	88
28. Дія Освячення Прапору	90
29. Дія Освячення Плодів	93
30. Дія Освячення криниці, джерела, колодязя	94
31. Молитовне Благословення і Освячення місцевости	98
32. Молитовне Благословення закінченої праці ...	101
33. Відповідаючи на Питання	103
34. З Священних Постанов Трьох Соборів	110

Рунтато на священній годині читає:

МОЛИТОВНЕ СЛОВО ПРОРОКА НАШОГО.

«Я вірую в Єдиного, Всюдисушого і Все-праведного Господа, і хай святиться ім'я Його, Дажбог! Дажбог — Свідомість Світу. І людина постала з Свідомости Світу. Свідомість Світу — Самоволодіюча Всевишня Сила: Світло, Безмежність, Вічність, Гравітація, Дія (самонаснажуюча і незнищима енергія несвідомого і свідомого Буття).

Дажбоже, Ти святий Дух Народу мого. Ти Єдиний, моя віра в Тебе єдина. Ти Могутній, моя віра в Тебе могутня. Ти Безсмертний, мій Народ безсмертний!

Дажбоже, люблю Тебе, щоб в моєму Народі була любов. Обожаю Тебе, щоб мій Народ мав Рідну Віру. Обороняю Тебе, щоб мій Народ мав волю. Ти і я — Одна сутність Духа і Тіла, бо Ти є в усьому і все є в Тобі. Ти і я — одне Минуле, Сучасне і Майбутнє, бо Людина у Свідомості Світу і Свідомість Світу в Людині, слава Тобі, Дажбоже мій», Лев Силенко, «Мага Віра».

Я вірую: Дажбог — це Дія, яка в Людині творить хотіння жити, хотіння бачити себе в дітях своїх, хотіння працювати, учитися, самоутверджуватися, і хотіння вмерти в обороні життя, в обороні племені свого.

Дажбог — свята Правда, яка облагодіює справедливість. Дажбог — життєтворяще Світло, яке все освітлює. Дажбог — святий Дух, який все одухотворює. Дажбог — Воля, яка все облагороднює. Життя в Дажбогові і Дажбог в житті.

Наше слово «свідомість» постало з санскритського слова «свадамая», що значить «самодання», «самоволодіння», «самоутвердження». У катехизисі РУНВіри «Навчання. Пісня. Молитви» та в «Мага Вірі» подана Силенкова концепція Дажбога.

«Господь, Всеправедний і Милосердний, осинив мене ласкою своєю. Освітив мислення мої. І я в душі чую святу Божу благодать. І їй підвладний проповідую Нову Вість — проповідую святу Українську Віру в Бога.

Я братам і сестрам кажу: Бог Єдиний, а релігій на планеті Земля багато тому, що є багато неоднакових розумінь Єдиного Бога. Бог ніякому Народові не заборонив мати свій шлях Віри — своє розуміння Бога.

Є розуміння Бога рідне і є розуміння Бога чуже. У рідному розумінні Бога втілена Духовна Незалежність Народу. Утверджений рідний спосіб життя, рідні обряди, звичаї, закони вільного розвитку духовної культури.

І ця Свята Божа Мудрість стара, як Світ. Народи, які були не здібні її розуміти, і в ім'я неї жити, шезли з лиця Землі. Або — навіки утратили право на Самовизначення.

Й Ісус Христос знав суть цієї Божої Мудрости. Бо Він у «Біблії» читав такі поучення: «Нехай не буде в тебе чужого Бога, і щоб ти не кланявся перед чужоземним Богом», «Псальми, 81, 9. Тобто, щоб ти не кланявся перед чужою духовністю, перед чужим розумінням Бога.

Рабін Яшуя Мошіягв (по-грецькому Ісус Христос), син і Пророк з роду Юдейського царя Давида і син Господа Саваота —

Бога народу Юдейського, мав своє рідне юдейське розуміння Бога. Він «не кланявся перед чужоземним Богом», не був рабом-чужовіром. І Спітама Заратустра, і Гаутама Будда, і Конфуцій «не кланялися перед чужоземним Богом».

«Нехай інші народи ходять кожний в ім'я свого Бога, а ми ходитимемо в ім'я Господа Бога нашого», «Біблія», Пророк Міхей, 4.5. Що й значить: хай інші народи творять своє незалежне духовне життя, а ми будемо творити своє.

У всі часи всі племена в слово «Бог» вкладали свої поняття Любови, Милосердя, Краси, Моралі, Справедливості, Сили, Відваги. І, обороняючи свого Бога, вони обороняли все те, що для них найсвятіше. Вони обороняли зміст свого життя, притаманності своєї духовної самобутності». Лев Силенко, «Переоцінка Духовної Вартості».

УКРАЇНСЬКА МОРАЛЬ. СІМ ЗАКОНІВ ПРАВИЛЬНОГО ЖИТТЯ.

Рунтато на священній годині читає:

— У святому письмі «Мага Віра» на 33-ох сторінках, як бачимо це в «Покажчику», йде мова (коротко чи детальніше) про мораль. Люди, які вважають себе українськими інтелігентами, часто в промовах, книжках, газетних статтях говорять про «Християнську мораль». І одні її критикують, як мораль рабську, доводячи це писанням «Євангелій», наукою Христовою.

Інші кажуть, що Українців треба виховувати на засадах християнської моралі. Тобто так, як учить Христос: «Не противтеся злому. Коли вдарить тебе хто в праву шоку твою, підстав йому й другу», «Хто забрав сорочку твою, віддай і свитину йому», Маттей, 5:38—40. І «Немає бо власті, коли не від Бога. Які є власті, від Бога вони наставлені», Павло до Римлян, 13,1. І тому, раби, коріться рабовласникам не тільки добрим, але й злим (1-ий Соборний лист св. апост. Петра, 2,18).

Іван Франко пише, що «Держання рабів в очах Христа і його апостолів було ділом справедливим і натуральним», ЛНВ, 1904 р., т. 28. Релігія, яка рабовласницьку систему вважає «ділом справедливим і натуральним», не є релігією справедливого милосердя. Торгівля рабами, яка була благословенна архиєреями Церкви Христової, - явище нелюдяне.

Провідна еліта Юдеї відкинула рабську мораль, яку ширив рабін Яшуя (Ісус Христос). Та рабовласницький Рим проголосив Віру Христову імперською, вважаючи, що рабів легше тримати в рабстві, виховуючи їх на засадах рабської моралі.

У святому письмі «Мага Віра» (День 48) читаємо:

«Людині потрібні закони Правильного Життя, щоб вона могла самовдосконалюватися. Самовдосконалення — прагнення людини покращувати себе, свій шлях життя. Там, де немає морального самовдосконалення, немає самопізнання. Латинське слово «морес» значить «звичаї», звідси — «моральний» (звичаєвий). Щоб пізнати вдачу народу

і його самобутність, треба пізнати його звичаєвість і обрядовість (культуру).

Правильне Життя має Правильне Ми-
слення, Правильне Хотіння, Правильне Ви-
конання, Правильне Ставлення до себе і
оточення, Правильне Харчування, Правиль-
ну Любов, Правильну Віру».

Є китайська мораль, японська мораль,
індуська мораль, жидівська мораль. Наприк-
лад, Японець моральний (звичаєвий) по-
японському. Освічений Японець знає, що
слово «мораль» значить «звичай». Японець
без японських звичаїв (творених і вдоскона-
лених віками) у середовищі японців вважа-
ється людиною невихованою, мало вартіс-
ною: бож не знає правил японської моралі.

«Християнська мораль» (коли ці слова
точно перекласти на українську мову) зна-
чить «Помазанківська звичаєвість». Христос
(Помазанець) визнавав юдейську мораль (зви-
чаєвість). І Він казав, що прийшов не
руйнувати жидівську (гебрейську) мораль,
«а доповнити» її, Маттей, 5.17. І тому хрис-
тиянізм це Христом реформований юдаїзм.

Брати і сестри, Господом Дажбогом
Милосердним посланий до нас Пророк у свя-
тому письмі «Мага Віра» каже, що Українці
повинні мати українську мораль. Українці
повинні бути не по-чужому моральні, а по-
рідному. Хто по-чужому моральний, той
людина менше вартісна. Немає в нього своєї
моралі).

Українці будуть народом достой-
ним, сильним, розумним, цікавим, коли во-
ни стануть у світі відомі, як люди, які ма-

ють свої самобутні, величні, життям обумовлені норми моралі.

Українець, живучи тисячу літ в Домі неволі, не мав права утверджувати свої правила моралі. І тому духовно збіднів. Сам себе загубив у нетрях сварні: яка чужа мораль краща? Та, яка прищеплюється майстрами грецької ортодоксії, чи та, яка прищеплюється майстрами католицизму чи комісарами большевицької моралі?

Щоб Українець звільнив себе від рабського мислення, почування, від рабського ставлення до себе й до іноземців, щоб Українець був людиною благородної української моралі, він має своє святе письмо «Мага Віра», свої Заповіді і Сім Законів Правильного Життя.

Втілюючи закони рідної моралі в щодення, люди українські ошчасливлюватимуть самі себе. Їх еднатиме шляхетна українська мораль. І їх поважатимуть народи планети Земля, оцінюючи їх на основі їхньої української моралі, яка ознаменована Милосердям, Справедливістю, Гідністю.

Українців оцінюватимуть на основі української моралі, знаючи, що над їхньою мораллю не панують догми, канони, ритуали, створені архиереями чужих релігій.

Всеправедний і Всюдисущий Дажбоже, Єдиний Господи мій, я, Тобою покликаний Благовісник, об'явив святі Заповіді синам і дочкам України-Руси, щоб вони всюди і завжди мали Дороговказ Незалежної Духовності і могли достойно самі себе визначати на Батьківщині і між народами планети Земля, Тобі, Дажбоже, на славу і собі на життя достойне.

Лев Силенко

ЗАПОВІДІ

1. Розумій і люби Бога по-рідному.
2. Не поклоняйся чужоземним поняттям Бога.
3. Самовдосконалюй розум, душу і тіло.
4. Вір у себе.
5. Люби родичів своїх.
6. Виховуй дітей своїх у дусі Рідної Віри.
7. Шануй духовність Предків своїх.
8. Шануй свята Рідної Віри.
9. Не самозабувайся на Чужині.
10. Не обмовляй.
11. Живи для добра Вітчизни.
12. Будь правдивим свідком.
13. Обороняй свої скарби і не привласнюй чужі.
14. Не люби ворогів народу твого. Не будь рабом.
15. Не лишай у біді приятеля свого.
16. Не зневірюйся.
17. Люби дітей свого і чужого народу.

«Мага Віра», 48, 21-в

СІМ ЗАКОНІВ ПРАВИЛЬНОГО ЖИТТЯ
(Скорочена форма)

1. Правильне Мислення:
 - а) Воля
 - б) Мета
 - в) Відвага
2. Правильне Хотіння:
 - а) Любов
 - б) Справедливість
 - в) Послідовність
3. Правильне виконання:
 - а) Відповідальність
 - б) Точність
 - в) Дисципліна
4. Правильне ставлення до Себе й Оточення:
 - а) Повноцінне «Я»
 - б) Незалежне «Я»
 - в) Небайдуже «Я»
 - г) Узгоджене «Я»
5. Правильне Харчування:
 - а) Якісна Пожива
 - б) Національне Вариво
 - в) Обрядність
6. Правильна Любов:
 - а) Ненависть і ошадність
 - б) Співпереживання і Жертвність
 - в) Духовна Краса і Вірність
7. Правильна Віра:
 - а) Природне Народження
 - б) Блаженне Розуміння
 - в) Правильне Призначення

Лев Силенко, «Мага Віра».

Рунтато на священних годинах читає розділи з Сімох Законів Правильного Життя, які подані в «Мага Вірі» (48-ий День, від стор. 1225-ої до стор. 1293-ої) та 50-ий День — «Як двоєвір'я пригноблює духовні сили народу?».

МОЛИТВИ

Дажбоже мій, Ти Святість святіша за всі святоші. Ти Сила сильніша за всі сили. Ти Правда праведніша за всі правди. Ти Вічність вічніша за всі вічності. Ти Безмежність безмежніша за всі безмежності. І Світло, і Любов, і Віра, і Краса є немеркнучими квітами дії Твоєї, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти Досконалий Розум Світу. Ти Об'єднав Дух з Тілом. Ти дав можливість бачити щастя тілесне в щасті духовному. Я нічого від Тебе, Дажбоже, не бажаю. Щасливий, що маю щастя любити Тебе, що маю волю вірити Тобі, що маю мудрість служити Тобі, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, і в квітці яблуні, і в синій безмежності небес Твоїх, і в райдузі світила Твого, і в маковій зернині, і в усміхові немовляти, і в ласках матері, і в рідній вірі, і в минулому, що живе в мені сьогодні, здравствує святая Твоя таїна Любови і Краси, Безмежності і Вічності, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти є в усьому і все є в Тобі. І Правда живе в Тобі, як серце в тілі. І Безмежність живе в Тобі, як Світ у Вічності. Ти Душа душі всюдисущого і завждисущого життя, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, я вірю, життя — це праця. А праця — це любов. А любов — це вірність. А вірність — це відвага. А відвага — це слава. А слава — це безсмертя. А безсмертя — це життя. Благослови закони віри моєї, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Єдиний і Рідний Господи мій, вірю Тобі, бо моя душа хоче вірити Тобі. Люблю Тебе, бо в моєму серці живе любов до Тебе. Славлю Тебе, бо мій розум, Тобою охоронений, хоче славити Тебе, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти Святая Таїна Вічності. Ти Святая Душа Безмежності. Ти Святее Слово Життя. Ти Світло душі моєї. Ти Голос спокою мого. Ти Натхнення молитви моєї. Ти в сльозі і в

усмішці моїй. Ти Заповідь мого безсмертя в Безсмерті народу мого, Єдинорідний Господи, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, молюсь Тобі і свідчу словом сповіді моєї, що я знаходжу приємність у правді. Знаходжу щастя в перемозі, красу — в любові, силу — в єднанні, мудрість — у дії, радість — у відвазі, натхнення — у вірі. Шляхи Твої, даровані людині, воістинно великі і святі, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти Душа віри моєї, Ти Світло життя мого, прийми молитву мою і благослови самотній шлях праці моєї, Єдиносущий і Всюдисущий, Дажбоже мій!

Я чую: чуття мої врівноважені, тіло моє спокійне. Розум мій діючий. Я вірю: Дажбог — Світло. Я в Світлі і Світло в мені. Немає віри вищої за Світло. Дажбог — Правда. Я в Правді і Правда в мені. Немає віри вищої за Правду. Дажбог — Безсмертя. Я в Безсмерті і Безсмертя в мені. Немає віри вищої за Безсмертя. Дажбог — Любов. Я в Любові і Любов в мені. Немає віри вищої за Любов. Дажбог — рідний Бог мій. Я в рідному Богові і рідний Бог в мені. Немає віри вищої за рідного Бога. Слава Дажбогові!

«Мага Віра».

МОЛИТВА БЛАГОДАРНОСТИ

Дажбоже, Істинний Господи наш! Приносимо Тобі квіти Любови, слово Вірності, поклін Славлення. Вірою в Тебе, Всевишній Дажбоже, милосердніють серця наші. І в діях милосердних, ми Твої сини і дочки, зріднюємося, єднаємося, дітям нашим на щастя і собі на життя достойне, Дажбоже наш.

МОЛИТВИ ПЕРЕД ОБІДОМ

Дажбоже наш, ми в ім'я Твоє живемо і хліб Твій споживаємо. І з вірою в Тебе утверджуємо працею і борнею волю життя нашого Тобі, Єдиний і Всюдисущий Господи наш, на славу, собі на здоров'я і дітям нашим на життя достойне, Дажбоже наш!

Дажбоже, і хліб святий, і цілющу воду споживаємо в ім'я Твоє безсмертне, щоб тіло міцніло в праці й багатіла душа і волею, і силою, і славою народу нашого, Дажбоже наш.

Дажбоже, у хлібові живуть Твоє тепло і світло небес Твоїх, і дихання землі Твоєї. Святий хліб Твій споживаємо. І день наш суший, проминуший і грядущий даруємо Вітчизні нашій, Дажбоже наш.

Дажбоже, щасливі ми з Тобою. Ти душу живиш світлом і красою. Ти тіло живиш хлібом і водою. Ти світ твориш радістю і сльозою. Ми в труді й подвигах утверджуємо себе на благо народу нашого, і на славу ім'я Твого, Дажбоже мій!

«Мага Віра»

ДИТИНА МОЛИТЬСЯ ПЕРЕД СНОМ

Дажбоже, Єдиний і Милосердний Господи! Вислухай молитву мою, і обдаруй мене спокійним сном. Лягаючи спати, я усміхнуся, щоб і вранці усміхнутися до рідних моїх. Слава Тобі, Дажбоже мій!

МОЛИТВА ЗА ЗДОРОВ'Я МАТЕРІ, ЯКА ПІСЛЯ НАРОДЖЕННЯ ДИТИНИ ЧУЄТЬСЯ ОСЛАБЛЕНОЮ

Рунтато (або виконуючий обов'язки рунтата)
молиться:

— Дажбоже Всеправедний, Ти даєш життя, даєш здоров'я і життєві радощі, і охороняєш від недуг. Охорони, Всеправедний, і обдаруй добрим здоров'ям доню свою (сказати ім'я породільниці.....). Вона народила нове життя Тобі, Дажбоже, на славу. Народила щастя своє і надію свою, щоб вічний рід синів і доньок Твоїх, Єдиносуший Господи наш.

Мати, в болях даруючи Родові своєму нове життя, надіється, Єдиносуший Господи, на ласки Твої і на поміч Твою. І з вірою в Тебе святою любов'ю материнською ласкає дитя своє.

Заопікуйся, Дажбоже наш, і мамою і дітям, і нині, і завжди. Вони бо люблять Тебе і славлять доброту Твої. Ти Світло Дня, Ти Безсмертя, Ти святеє Милосердя, слава Тобі!

Святая Мати Лель, Первородителька племен наших, іменем Дажбога — Творця Життя, благослови доню свою і її дитя.

І тримай їх під опікою Святого Духа Предків Рідних, щоб ніхто їм лиха не заподіяв. Щоб мати і її дитя тішилися добрим здоров'ям. Слава Тобі, Всюдисущий і Милосердний Господи Дажбоже, і нині, і завжди слава!

МОЛИТВА ЗА ЗДОРОВ'Я МАТЕРІ І ЇЇ ДИТИНИ

Рунтато (на запрошення родичів), завітавши до дому Матері і її новонародженої Дитини, читає Молитву:

— Молимося Тобі, Єдиносущий і Милосердний Господи Дажбоже. І славимо завжди і всюди святе ім'я Твоє. Ти обдарив землею добротних Предків наших, і ошасливував життя Іхне і Світлом, і Теплом, і Хлібом, і Водою. Життєдайними плодами святої землі.

Ти, Всевишній, опікувався нашими Родоначальниками Татом Орем і Мамою Лель, які дали нам доброти душі своєї. Дали нам образ свій і світлу любов свою.

Не в гріхах, не в рабській покорі, а безгрішною і вільною родиться людина. І її ніхто не має права позбавляти волі, бо життя без волі не є життям. Воля вихована, благородна є основою життя достойного.

І ти, любя Мати (сказати її ім'я...), зігріваєш дитя любов'ю і ніжністю, бо є благородною і щасливою матирею. Дажбог — Світлодайний Датель Буття, любить материнські доброти Твої. І охороняє Тебе від жорстоких, заздрісних, лихих людей. І охороняє миле дитя Твоє, яке ростиме і житиме на славу родичів своїх, на славу Вітчизни своєї, на славу Дажбожу!

МОЛИТВА ЗА ЗДОРОВ'Я МАТЕРІ, ЯКА ВТРАТИЛА НЕДОНОШЕНЕ ДИТЯ.

Рунтато приходить на запрошення матері, або її родини. Молиться:

Дажбоже мій, Ти є Святая Таїна Вічно-

сти. Ти є Свята Душа Безмежності. Ти є Святе Слово Життя. Ти є Світло душі моєї. Ти є Голос спокою мого. Ти є Натхнення молитви моєї. Ти є в сльозі і в усмішці моїй. Ти є Заповідь мого безсмертя в Безсмерті народу мого, Єдинорідний Господи, Дажбоже мій!

Дажбоже, Єдиносуший Господи наш! Ми сини і доньки Твої, знаємо: у житті людини, як на довгій ниві. Є болі і є радощі, є врожаї і є неврожаї, є дощові зливи і є суховії. І завжди було, є і буде: після хмарного дня приходить день погожий, сонячний.

І ти, о, мати, після сліз і плачу, смутку і болів, усмінешся. З Дажбожої волі прийде до Тебе нова надія. Прийде новий шлях здійснення твоїх мрій материнських. Ти (сказати П ім'я) не стомлюй себе журбою. Перебуваєш бо під опікою істинного Господа, Милосердного Дажбога нашого.

Дажбоже, ми світлою Вірою в Тебе скріплюємо і облагороднюємо душі наші. І освітлюємо дії розуму нашого, збагачуємо шлях життя нашого, слава Тобі, Милосердний Господи, і нині і завжди слава!

МОЛИТВА ЗА ЗДОРОВ'Я НЕДУЖОЇ ЛЮДИНИ

Коли недужий бажає, щоб його відвідав рунтато, і сказав Молитву, і слово рунтатське, рунтато приходить в рунтатському одязі. Кланяється недужому. Говорить молитву.

Дажбоже наш, Ти Святая Таїна Вічності. Ти Святая Душа Безмежності. Ти Святеє Слово Життя. Ти Світло душі нашої. Ти Голос спокою нашого. Ти Натхнення молитви нашої. Ти в сльозі і в усмішці нашій. Ти Заповідь нашого безсмертя в Безсмерті народу нашого, слава Тобі!

Дажбоже, Господи Всеправедний і Милосердний. Ти любиш синів і дочок своїх. Вони бо є дітьми Твоїми. Усі вони однаково милі Тобі. І Ти, Єдиносущий, ослабленим даєш здоров'я, обезнадієним даєш надію. І при Твоїй допомозі недужий (недужа) перемагає недугу.

Святе письмо «Мага Віра» пише, що віруюча людина повинна сама собі бадьорити мислями помагати, кажучи: «З Дажбогом я, а Дажбог — це Життя. Недужа людина оздоровлює себе вірою в Життя. Я вірю: недуга зникне. Обадьориться тіло. Сили здоров'я переможуть сили хвороби».

Ви (сказати ім'я хворого, хворої) усіми нами люблені. Ми думаємо про Вас. Хочемо бачити Вас у нашій громаді. Віримо, переможете недугу. Я бажаю Вам многих літ доброго здоров'я.

Рунтато зазначає, що на виклик хворого завжди може прийти. І питає чим допомогти, і які його прохання передати його родичам, приятелям.

МОЛИТОВНІ ВІДВІДИНИ ТЯЖКО ХВОРОГО

Коли тяжко хворий бажас, щоб його відвідав рунтато, і сказав Молитву і слово рунтатське, рунтато приходить в рунтатському одязі, кланяється недужому. Говорить Молитву:

Дажбоже, Ти Святий Дух народу нашого. У Тобі життя, в Тобі сила, в Тобі розум і любов народу. І щасливимося ми щастям народу. І вічніємо вічністю народу. Ти єси Безсмертний. Наш народ безсмертний Твоїм безсмертям.

Дажбоже, Ти могутній, наша віра в Тебе могутня тому, що вона Твоїми таїнами в душі народжена і освячена. І Тобою вона благословенна в ім'я волі і сили, слави і безсмертя народу в Царстві Вічності Твоїї.

Дажбоже, Ти єдиний, і наша віра в Тебе єдина, Тобою утверджена в душі нашій, щоб ми мали щастя єднатися чуттям і мислями з Тобою, і бути собою у Царстві Твоєму. І в світі роду свого. І з ім'ям Твоїм і в ім'я Твоє ми творимо добро на славу Вітчизни рідної.

Побратиме (посестро..... сказати ім'я недужого). Усе, що живе, перебуває у світі волі Дажбожої. Воля Дажбожа безсмертна, і віруючий в Дажбога безсмертний. Бо прийшов він з Єства народу свого і живе в Єстві Народу свого. Зоряне Царство Духа Предків Рідних є Святістю, яка живе у свідомості Народу, а Свідомість Народу живе в Дажбогові. Дажбог — Свідомість Світу.

Віра в життя — сила могутня. І часто люди безнадійно хворі, перемагають недугу, вертаються до доброго здоров'я. І це не

залежить ні від тяжкої недуги, ні від глибокої старости.

І я, священнослужитель Дажбожий, вірю: Ваша віра в Дажбога, Ваша віра в Життя, оздоровить Вас і з цією вірою кланяюся Вам. І з поклоном до Вас, відходжу, щоб знову зустрінутися з Вами. Слава Дажбогові — Всемогутньому і Милосердному Господу нашому!

МОЛИТОВНІ ВІДВІДИНИ ТЯЖКО ХВОРОЇ ДИТИНИ

Рунтато, викликаний матір'ю тяжко хворої дитини, молитесья.

Дажбоже наш, у Духовному Всесвіті чуємо голос Твій. У Духовному Всесвіті бачимо світло Твоє. У Духовному Всесвіті чуємо дихання Твоє. І віримо, Ти там, де душа чиста. Ти там, де розум благородний. Ти там, де любов вірна, Дажбоже наш.

Дажбоже, усе є в Тобі і Ти є в усьому. І ми, Твої діти, є в Тобі і Ти є в нас, як сонце в промінні, як проміння в сонцеві.

Дажбоже, ми любимо дітей. Вони є душею душі нашої. Вони є молодогою кров'ю нашою. Вони є серцем серця нашого, вони є надією надії нашої. Милосердний Господи, вислухай святу Молитву нашу, поможи перемогти тяжку недугу, поверни дитяті здоров'я і радість. Поверни щасливе дитинство. Слава Тобі, Господи, і нині, і завжди, слава!

Дорога мати, Ваша печаль озивається печалю в серці всього роду Вашого. Живімо надією, що сонце здоров'я осяє душу

МИЛОЇ ДИТИНИ.

ПРИМІТКА: Якщо обставини не відповідні, рунтато, відвідуючи недужих, молитовне слово скорочує, або читає іншу Молитву, взяту (дивись: Молитва за здоров'я недужої людини, «Молитовні відвідини тяжко хворого», та молитви інші, взяті з катехизису РУНВіри «Навчання. Пісня. Молитви»).

РУНТАТО — ДУХОВНИЙ ОПІКУН

Рунтато навчає вірних (і особисто для них є прикладом), як в життя застосовувати РУНВіру. Він здійснює свягоси (священні години самопізнання).

Рунтато здійснює обряди: освячення дитини, вінчання, поховання. Він милосердний. Самоопанований. Має м'яку мову, шляхетну поведінку. Він не докоряє, не погрожує, нікого і нічим не залякує. Не показує злості і необачної квалливості.

Він відвідує недужих, ув'язнених, пригноблених. Він зажуреного потішить. Безпорадному дасть пораду. При потребі закликає вірних допомогти потребуючому.

Вірні оповідають рунтатові про свої родинні і особисті справи. І він дає пораду. Та при жодних обставинах він нікому й ніде не переповідає йому довірених слів. Він охороняє священність особистих чи родинних таїн, йому довірених. І це робить його людиною довір'я.

Усіх вірних він трактує як братів і сестер, і немає в нього улюбленців. Рунтато, який через необачну поведінку утратив довір'я між віруючими, перестав бути рунтатом.

ПРИМІТКА: У «Мага Вірі» (див. «Покажчик» під словом «рунтато») є мова про обов'язки рунтата.

ОБРЯД ОСВЯЧЕННЯ ДИТИНИ

Рунтато (чи вірний РУНВіри) готуючись здійснювати освячення дитини, повинен мати:

1. Цей Правильник Обряду Освячення
2. Святе письмо «Мага Віру»
3. Жертовник Духа Предків Рідних: знамено Дажбоже в обрамленні променистого сонця, що стоїть на престолі, покритому тканиною небесного кольору
4. Фотозняток Святині Матері-України
5. Чашу з водою Дніпровою, і мініатюрну ложечку
6. Скриньку з землею, яка взята з поля біля Трипілля: дослідити, щоб там, де було знайдено селище наших рідних Предків
7. Мініатюрне (на ланцюжку) знамено Дажбоже
8. Вазоночок, в якому сім колосків символізують святилище з часів Трипілля. У вазонку квіти: мак, волошки
9. Дві свічки у підсвічниках стоять по боках знамена Дажбожого
10. Біля Жертовника Духа Предків стоїть небесно-золотий прапор
11. Одяг рунтата: білий, або синього кольору костюм або сорочка, не підперезана, поверх штанів, яка сягає 10 сантиметрів нижче колін. Комір сорочки стоячий (вишитий так, як і рукави вишиті широкі). Від коміра стоячого вниз сорочка скріплена кнопками (металевими застібками), яких не видно.
12. Свядану (знамено священно-діяння) блакитно-золотого кольору
13. Нагрудне (на ланцюжку) знамено Дажбоже
14. Магнітофон, де є пісня «Святая Великая Мати».

Обряд Освячення Дитини оформлений на основі святого письма «Мага Віра» і затверджений Свя-

шеною Радою Святині Матері-України.

16 липня, 10.1983 року Дажбожого

Рунтато (або вірний РУНВіри, що здійснює Обряд) має свядану на грудях. Стас біля Жертовника Духа Предків Рідних, Який символізує духовно-тілесний Корінь племен Оріяни (України-Руси-Скиті).

◎ 1. По-молитовному склавши долоні, рунтато кланяється Жертовникові. І, зробивши крок вперед, кланяється вірним РУНВіри. І бере з Жертовного престолу святе письмо «Мага Віру», і цілує знамено Дажбоже, зображене на «Мага Вірі».

Стас біля трибуни, відкриває святе письмо. І спокійно, виразно, врочисто говорить:

— Брати і Сестри, прошу встати. Свята молитва, слово душі нашої. Дажбоже мій, Ти Святість святіша за всі святощі земні й небесні. Ти Сила сильніша за всі сили. Ти Правда праведніша за всі правди. Ти Вічність вічніша за всі вічності. Ти Безмежність безмежніша за всі безмежності. І Світло, і Любов, і Віра творять немеркнучу суть дії Твоєї, Дажбоже мій.

Дажбоже мій, Єдиносущий і Всеправедний Господи, славлять Тебе Небо і Земля. Славлять Тебе Народи, бо Ти єси Світло Дня. Славлять Тебе Пророки, святі подвижники древніх і сучасних релігій Світу, світлий Дателю Буття!

Ти, Вседержителю, є Самонаснажуюча Первооснова Вічної Дії. Ти створив Силу в силі, Розум в розумі. Рух в рухові, Рівновагу в рівновазі видимого і невидимого буття. Із Зерна Твоїх Дій, як благовістити святе письмо «Мага Віра», постали несвідомі й свідомі плоди на планеті Земній.

Дажбоже, Ти дав Ореві — Татові татів

наших і Мамі Лель — мамі матерів наших, землю багату. Ти полюбив нас, внуків (помічників) Твоїх. І я молитвою славлю Тебе. І молюся за рідну Батьківщину, за землю мою, Тобою, Господи, благословенну й люблену, Якою Ти, Всещедрий, з ласки Твоїї обдарив Первородителів наших, з її квітучими полями, солодководними ріками, з її лісами і горами, слава Тобі!

Усіх ласкаво прошу сидати.

◎ 2. Рунтато мовчазно жде: чекає, поки всі сядуть і настане тиша. І починає говорити спокійно, виразно:

— Ми вільні і щасливі діти Дажбожі, Дажбог істинний Господь наш Милосердний. Дажбог Світло Світла, Правда Правди і Любов Любови. І Дажбогом посланий Пророк Лев Силенко любить усіх нас любов'ю Дажбожою і каже нам, що в Дажбогові живе любов Матері і любов Тата, і щасливий, і достойний той, хто вірує в Дажбога.

Брати і Сестри, вірні РУНВіри, визнаючи святе письмо «Мага Віру», ми маємо рідне розуміння Бога. Ми віримо: Дажбог — Світло, ми в Світлі і Світло в нас. Немає віри вищої за Світло. Дажбог — Правда, ми в Правді і Правда в нас. Немає віри вищої за Правду.

Дажбог — Безсмертя, ми в Безсмерті і Безсмертя в нас. Немає віри вищої за Безсмертя. Дажбог — Любов, ми в Любові і Любов в нас. Немає віри вищої за Любов. Дажбог — рідний Бог наш, ми в рідному Богові і рідний Бог у нас. Немає віри вищої за рідного Бога так, як немає матері ріднішої за рідну матір.

Святе письмо «Мага Віра» пише, що

Дажбог нікого не судить, нікого не карає. Людина сама себе карає, не виконуючи Законів Правильного Життя. Дажбог нам, як синам і дочкам своїм, дав все необхідне для щасливого життя. Дав землю родючу і ріки солодководі, і розум, і любов, і працездатність, щоб ми самі були творцями своєї Долі. Щоб ми не були рабами іноземних релігій, правд, канонів. Ми щасливі, що Дажбог — Господь Бог наш!

Дажбоже, Ти благословив Первородителів наших — Маму Лель і Тата Оря, і внуків їхніх — Божа, Кия, Святослава, і ошчасливив їх синами і дочками. І ми — це вони. Ми їхня душа і їхня плоть. Вони — наша душа і наша плоть. І їхній образ є нашим образом.

І так, як Ти, Господи наш, обдарував і здоров'ям, і талантами, і довголіттям Предків наших, так тепер, Всеправедний, обдаруй і талантами, і здоров'ям, і многими літами матір (сказати її ім'я), що породила в болях і radoщах дитя миле.

І охорони її і дитя її від злої години. Охорони її і дитя її від лихих людей, від хвороб і нещасливих випадків. Охорони від душевних і тілесних страждань, бо вона, добра мати дитяти, славить доброту Твої і молитвами, і життям праведним, і вірністю Тобі, Всещедрий Дателю Життя.

І обдаруй, Єдиносущий Господи, новонароджене дитя і здоров'ям, і світлим розумом, і доброю душею, і талантами, щоб він, новонароджений потомок Тата Оря і Мами Лель, щасливо виростав, розвивався і був трудолюбним, справедливим, відважним, акуратним, точним, втілюючи в що-

дення Сім Законів Правильного Життя, з волі Божої об'явлені у святому письмі «Мага Віра». І збережи, зміцни і утврди життя його в духовності Рідної Української Національної Віри, щоб він був людиною Благородної Дороги Життя.

За Богом люблену Україну-Русь, за святу науку рідного Учителя Лева Силенка, за Святиню Матері України, Дажбогові помолимося, руку поклавши на серце.

За любу маму (сказати її ім'я), за любого тата (сказати його ім'я), і за дитя всіми люблене Дажбогові помолимося. За всіх вірних РУНВіри, у всьому Світі сущих, Дажбогові помолимося. Слава Дажбогові, слава Дажбогові! Слава Дажбогові!

© 3. Рунтато засвічує вогник біля образу Первородительки Мами Лель, і в цей час чути пісню (магнітофон). Або дехто з присутніх співає.

Святая Великая Мати,
Улюблена Нєсєчко-Лель,
Ми просим Тебе завітати
До наших гостинних осель!
 Ти нам подарила навєки
 Святу материнську любов,
 Поля благородні і ріки,
 Добротну і вольную кров.
Ти образ дала нам і волю,
Навчила рушник вишивать,
І прясти, і шити обнову,
І рідних дітей доглядать.

 Навчила Ти кашу варити,
 В хатині тримать чистоту.
 В Родині любов сотворити,
 І Правду, і Волю святу.
Ми хочемо, Рідная, нині
Твій образ святий шанувать,

Щоб вічно в Дажбожій Святині
Світилась Твоя благодать!

◎ 4. Рунтато після закінчення пісні читас:

— Освячення в ім'я Дажбожої свято-сти, в ім'я науки рідного Пророка є духовною дією Віри, Волі і Правди. Є утвердженням життя вічного у вічності Єства Роду, Племені, Народу. Є охороною дитини від темних сил ворожих. І є шляхетним поєднанням дитини з рідною духовістю світлих Первородителів і достойних богатирів Дажбожої України Руси.

Мати, осяюючи дитину свою у сяйві Жертовника Духа Предків Рідних, складає обіт жити для дитини і дати їй після тілесного народження духовне народження. «Мага Віра» пише: Людина родиться два рази. Перше народження — тілесне, а друге народження — духовне. Духовне народження робить людину достойною, вільною, якщо вона виховується мудрістю рідного розуміння Бога, Волі, Правди і Віри.

Мати, осяюючи дитину свою у сяйві Жертовника Духа Предків Рідних, складає обіт навчити дитину любити мову рідної матері, втілювати в життя Заповіді РУНВіри, обряди РУНВіри — йти Шляхом Духовної Незалежності, і цією святою наукою мати охороняє дитину від нещастя бути рабом у стаді людей чужих законів життя, чужих понять моралі, віри й волі.

Освячення є святою таїною Дажбожої дії, яка духовною суттю еднає дитя з мамою, з родом, племенем, народом. Освячення ознаменовує вільне розвивання і ошляхетнення п'ятьох чуттів (зір, слух, смак, нюх,

дотик), щоб душа була багатою і щоб мислення було правильне. Освячення вписує новонародженого в духовний світ Оріяни (Скитії-Руси-України) і єднає його з безсмерт'ям Дажбожої волі.

◎ 5. Рунтато кланяється матері. Мати з дитям підходить до Жертовника Духа Предків Рідних. І, стоячи, підтримує дитя, яке поклала на підвищення біля престолу Жертовника Духа Предків Рідних. (Коли освячується у шкільні роки, то дитина сидить у кріслі біля престолу). Рунтато ложечкою бере з Чаші пару крапель води Дніпрової, і краплями торкається до уст дитини, і каже:

— Освячується.

◎ 6. Рунтато пучками торкається до водою зволоженої Землиці, що лежить у мілкій скриньці, і потім крихтами Землиці, що є на пучках, торкається до голих п'ят дитини, і каже:

— Освячується.

◎ 7. Рунтато торкається мініятурною Трисуттю (тризубиком), що на ланцюжку, до Трисуття, що є на Жертовнику Духа Предків Рідних, і цілує мініятурне Трисуття, і торкається ним до чола новонародженого (новонародженої), і каже:

— Освячується новонароджений (-джена), і з волі родителів дається ім'я (сказати ім'я), і приймається до великої Родини вірних Рідної Української Національної Віри.

З вірою в Дажбога,
Рости, виростай! Підеш з хати
У світ невідомих доріг.
У Вірі твій святість: Мати
І Тато, і рідний Поріг.

◎ 8. Тут мати отримує від рунтата Трисуття (тризубик на ланцюжку), і кладе дитяті на шийку (на

груди). І бере дитину, кланяється до Жертовника Духа Предків Рідних, і відходить. Стає біля святинної мамі і святинного тата, які стоять біля тата освяченої дитини.

◎ 9. Рунтато говорить:

— Вірні РУНВіри, ми воістинно віримо — у варі — у воді святого Дніпра, у крихтах Землі рідної втілені проміння сонця нашого, пахощі духм'яних степів наших і море злотом закосичених ланів наших, і весняні блискавиці і озон Неба рідного, і все, що творить вічний код — святу таїну тілесного і духовного «Я» Народу нашого. І цією святою таїною освячений (ім'я) освячена (ім'я...), щоб мати щастя, волю і силу триматися Землиці рідної, і бути людиною здоровою, як життєтворча вода.

Мати передає дитину святинній мамі (кумі). Підходить до образу Прародительки — Матері Лель і запалює вогник, ознаменовуючи прихід нового сина (дочки) до світу Народу рідного. І стає мати біля куми, і бере дитину на руки.

◎ 10. Рунтато говорить:

— Святинна мати і святинний тато (кума і кум), Ви є духовними родичами таїнами освячення благословенними. Кум і кума значить ті, що мають право при потребі виконати обов'язок рідного тата, рідної матері.

Ви, святинна мати, і ви, святинний тато, а освячена дитина є вашою святинною донькою (... святинним сином). Усюди і завжди дайте дитині відчуті, що ви любите її. Дитина люблена краще росте і розвивається.

Дорогі родичі (ім'я матері, ім'я тата сказа-

ти) Дажбог ошчасливив Вас продовженням Роду Вашого, Ви дитя своє ошчасливлюйте своєю любов'ю, вірністю Дажбогові, Милосердному і Всеправедному Господеві. Хай буде мир, хай буде щастя й світло у Вашій хаті, слава Дажбогові.

© 11. Рунтато, молитовно склавши долоні, кланяється вірним РУНВіри. Кланяється Жертовникові Духа Предків Рідних і відходить: освячення здійснене.

© 12. Родичі запрошують приятелів і знайомих на Обід. За нашим стародавнім звичаєм святинна мати і святинний тато кладуть освячене дитя серед хати на кожух (чи килим). Присутні обдаровують його різними дарами (переважно грішми), щоб виростав (-ла), успішно, перемагаючи життєві клопоти.

ПРИМІТКА: Рунтато зобов'язаний два-три дні наперед ознайомити родителів з обрядом освячення Іхньої дитини.

Рунтато (або вірний РУНВіри, що виконав обряд освячення дитини) має право отримати від родичів освяченої дитини дарунок. Коли має витрати, зроблені на оплату дороги, ці витрати йому покривають родичі. Тиждень після Освячення, рунтато вручає Свідоцтво Освячення.

ОБРЯД ВІНЧАННЯ

20 і 21 серпня 10.984 року Дажбожого у Святині Матері України (Оріяна, Спрінг Глен, Нью Йорк, Н.Й., Америка) рунтати і виконуючі обов'язки рунтата узаконили Обряд Вінчання на основі святого письма «Мага Віра».

Священна Рада
Святиня Матері України, Оріяна,
Нью Йорк, Н.Й., США

Рунтато (чи побратим, виконуючий обов'язки рунтата) зобов'язаний, готуючись здійснювати Обряд Вінчання, м а т и:

1. Цей Правильник Обряду Вінчання
 2. «Мага Віру»
 3. Жертовник
 4. Фотознімки Святині Матері України
 5. Чашу з водою з Дніпра
 6. Скриньку з землею з поля Трипільля
 7. Вазончок, в якому 7 колосків.
 8. Дві свічки і два підсвічники
 9. Блакитний матеріал для накриття жертовного престолу (столика)
 10. Блакитно-золотий прапор
 11. Дві картки (в сонці зображення знамена Дажбожого)
 12. Одяг рунтата
 13. Свядана
 14. Нагрудне (на ланцюжку) знамено Дажбоже
 15. Треба все ТУТ перелічене перед відходом з дому повторно перевірити, складаючи до валізки врочистого кольору.
-
16. На Жертовному Престолі, покритому блакитним полотном, мають бути: а) Жертовник. б) «Мага Віра», в) Дві свічки з підсвічниками, які мають

горіти, г) У вазончку 7 колосків і пару квіток, г) Чаша з Дніпровою водою, д) Скринька з землею з поля Трипілья, е) Картка Святині Матері України.

ПОЯСНЕННЯ:

1. Коли вінчаються старші люди, то з ними треба узгодити, які обрядні дії і слова потрібно обминути.

На третій день після Обряду Вінчання рунтато передає одруженим Свідощтво про їхнє одруження.

Бажано, щоб одружені склали окремо два дари: один дар для Святині вірних РУНВіри, про що має бути повідомлено на священній годині. І другий дар для рунтата. І одружені повинні оплатити витрати на дорогу, зроблені рунтатом.

2. Коли наречена, або наречений не є визнавець РУНВіри, то рунтато дає вінчання тільки тоді, коли невизнавець РУНВіри складе обіт, що в їхній родині буде пошанована РУНВіра, і в родині діти знатимуть українську мову, яка є мовою сповідників РУНВіри. Коли у молодій чи в молодого є хотіння, в ім'я духовної цілісності Родини, визнати РУНВіру, обіт визнання має прийняти рунтато.

Обряд ВІНЧАННЯ здійснюється у Храмі-Святині вірних РУНВіри. Або у світлиці хати, чи влітку або весною в саду чи в гаю біля дуба, берези. У наших славних Предків (Трипільців) обряд Вінчання здійснювався на Площі. У Трипільців хати стояли колом, на Площі в центрі у збаночку горів вогонь (бездимний), ознаменовуючи родинне вогнище.

Навколо вогнища колом сиділи люди — члени Роду. З вогню не йшов дим, бо горів приготовлений для обряду чистий товщ. Біля вогнища сидів у білому одінні священнодієць з нареченим і нареченою. Біля них сиділи бояри і боярині (найближчі родичі, приятелі наречених).

Праву руку нареченого і ліву руку нареченої священнодієць з'єднував (зв'язував) рушничком, нижче ліктів. І казав «в'яза»: у Трипільців слово «в'яза» (і таке воно має значення й у «Ведах», в санскриті) значить «з'єднання». Кровно з'єднуються дві родини

і їхні діти.

Молода звалася сар'я (сонячна), а молодий — сар (сонце, сонячний), звідси й походить слово «цар». Біля царя і царівни сиділи бояри і боярині, і тут поруч — діти з квітами і дві бабусі — радниці з мисею пшениці. Після обряду Вінчання присутні кидали навколо наречених зерно, кажучи: «Та щоб врожаїлося ваше життя, та щоб вам родилися діти». Детальніше про Трипільський обряд Вінчання пише «Мага Віра».

ТАІНА СВЯТОГО ВІНЧАННЯ

Рунтато (або особа, що здійснює обряд Вінчання) повинен декілька днів перед Вінчанням дати нареченим детальні пояснення про обряд Вінчання. Хтось з родини Іх'юї має приготувати світлого кольору продовгуватий килимок, що символізує Шлях у Майбутнє. На килимкові стоятимуть наречені у час Таїни Святого Вінчання.

У нареченої вінок і стрічки. У нареченого вінок з дубового листа. Молоду приводить до килимка її тато, де вже стоїть її наречений. На килимку стоять наречені, повернені обличчям до Жертовника Духа Предків Рідних. Рунтато має біле вбрання, комір і широкі рукави якого мають вишивку, що ознаменовує найдавнішу нашу культуру (Мзінську). Має рунтато свядану, знамено Дажбоже на грудях (на ланцюжку).

◎ 1. Рунтато, молитовно склавши руки (долоня до долоні), кланяється Жертовникові Духа Предків Рідних. І так же кланяється усім присутнім, і говорить Молитву:

— Дажбоже, Ти Святий Дух Народу нашого. Ти Єдиний, наша Віра в Тебе єдина. Ти Могутній, наша Віра в Тебе могутня. Ти Безсмертний, наша Віра в Тебе безсмертна. Дажбоже, істинний Господи наш, Сила Твоя Милосердна і Свята, і хто Тобі поклоняється, утверджує в собі дух святости, любови і милосердя.

Брати і Сестри, ми, вірні РУНВіри,

сповідуючи науку рідного Пророка Лева Силенка, віримо — Дажбог це Свідомість Світу. З Свідомости Світу походить свідомість людини, збагачена любов'ю до Світу. І людина несвідомо і свідомо поєднана зі Свідомістю Світу.

Дажбог — Світло. Ми у Світлі і Світло в нас. Немає Віри вищої за Світло. Дажбог — Правда. Ми в Правді і Правда в нас. Немає Віри вищої за Правду. Дажбог — Безсмертя. Ми в Безсмерті і Безсмертя в нас. Немає Віри вищої за Безсмертя.

Дажбог — Любов. Ми в Любові і Любов у нас. Немає Віри вищої за Любов. Дажбог — рідний Бог наш. Ми в рідному Богові і рідний Бог у нас. Немає Віри вищої за рідного Бога.

Ми, Вірні РУНВіри, визнаємо істину, об'явлену у святому письмі «Мага Віра», що любов живе в правді. А правда живе у світлі. Світло живе у волі, а воля живе в просторі. Простір живе у вічності, а вічність не має ні початку, ні кінця. У вічності таїни Твої, Дажбоже наш Єдиносущий, Всеправедний і Милосердний.

Брати і Сестри, коли ми молимося Дажбогові — це значить, що ми молимося за Духовну Незалежність нашу, за Святиню Матері України. Молимося за те, що Ти, Дажбоже, нам послав з любови до нас рідного Пророка, щоб ми не були рабами Чужих духовних сил. Щоб ми були ми — щоб ми мали рідне святе розуміння Бога, рідний Шлях Життя, о, Всеправедний Вседержителю, слава Тобі!

Брати і Сестри, сини і дочки Дажбожі, у нас є РУНВіра, а це значить — наше «Я», наша душа і наш розум, не підлеглі Чужій духовості — силам Чужої віри, чужих ритуалів, звичаїв, канонів, догм. Чужа духовність це прояви не нашої вдачі, не нашої душі, не наших Родоначальників.

Жити з вірою в Дажбога, зі святим письмом «Мага Віра» значить жити по-своєму, жити за законами матері-природи, тобто мати правильне життя. Там, де світла Рідна Віра, де втілені в щодення Сім Законів Правильного Життя, є згода в родині, в народі, в державі. Згода бо постає у душах згідливих.

О, яке це щастя велике мати Рідну Віру в Єдиносущого Вседержителя, і відчувати у РУНВірі волю свого Єства. О, яке це щастя велике, маючи рідне святе письмо «Мага Віра», славити рідних Первородителів — Маму Лель і Тата Оря. І знати, що наше Єство є продовженням Іхнього Єства, що ми є образ Іхнього образу, що ми є душа Іхньої душі. Вони — наше Минуле. Ми — Іхнє Майбутнє.

РУНВіра, нами сповідувана, є Вірою радості, вірності Вітчизні, є Вірою любови. РУНВіра — Віра благородна, висока, божественна. З благородної Віри постає шлях життя людей благородних.

Наш рідний Пророк каже, що кожна у Світі Віра, яка славить Бога і навчає людей любити людей, — правдива. І тільки там є людяність, де є терпеливе ставлення Віри до Віри. Чим більш Віра благородна, тим більш вона толерантна.

Чужа Віра, на яку багато столить тому

було нас навернено силою меча, не відповідала характерові нашої волелюбної душі. Чужа Віра учила нас покори, смиренності, відречення від життєвих радощів. Учила нас бути послужними рабами, лякала нас пеклом і душу присипляла уявним раєм небесним.

Ставши сповідниками РУНВіри, ми знаємо, що там, де є неволя духовна чи тілесна, пригноблене почуття гідності, пригноблене самовизначення. І людина стає рабом Божим. Ми, сповідники РУНВіри, не раби Божі, ми вільні улюблені діти Божі. Ми з Богом і Бог з нами так, як мати з дітьми. Слава Дажбогові, воістинно правдивому Господеві Богові нашому.

© 2. Коли між присутніми є Чужинці, рунтато читає мовою англійською.

I believe:

Dazhboh is Light. I am in Light and Light is in me.
There is no faith superior than Light.

Dazhboh is Truth. I am in Truth and Truth is in me.
There is no faith superior than Truth.

Dazhboh is Eternity. I am in Eternity and Eternity is in me.
There is no faith superior than Eternity

Dazhboh is Love, I live in His Love and His Love Lives in me.
There is no faith superior than Love.

Dazhboh is my God, I am in my God and my God is in me.
There is no faith superior for me than my God.

© 3. Рунтато, молитовно склавши руки (долоня до долоні), поклонився до Жертовника Духа Предків Рідних. І потім, ставши біля наречених, говорить спокійно, виразно:

— Дажбоже, Дателю життя вічного, Ти Святий Дух єства нашого, благослови, Все-праведний, любих дітей Твоїх. Благослови їхню любов і святими таїнами Вічності освяти обіти їхні.

Брати і Сестри, Світ знає, що наші світлі Первородителі 6500 років тому на берегах святого Дніпра і його приток започаткували брильянтну Трипільську культуру й цивілізацію. Вони були людьми життєрадісними, щедротними і правдивими, і життя їхнє було уквітчане доцільною обрядністю.

У обряді Вінчання молодих (її рід єднався з його родом) рушничок, витканий двома Родами, символізував єднання Родів і єднання наречених, і цей обряд зберігся: він занотований у «Ведах». І ми вінчальну обрядність Предків наших маємо й нині. Бож минуле живе в Сучасному, а Сучасне живе в Минулому.

◎ 4. Рунтато легким поклоном дає знати нареченим, що він готовий дістати від них рушничок. Обос (він і вона) дають легкий поклін рунтатові. І вдвох на руках передають рунтатові рушничок. І молодий подає праву руку, а молода — ліву. І рунтато рушничком перев'язує руки молодих (нижче ліктів). І каже:

— (його ім'я) і (її ім'я) в ім'я святої Віри у Всеправедного Дажбога, в ім'я вічності Родів своїх сьогодні заручуються на щастя свого родинного життя. Заручуються з вільного веління своїх сердець і світлих переконань. Заручуються в ім'я святого Дажбожого Трисуття, в ім'я святого письма «Мага Віра», в ім'я світлого майбутнього дітей своїх.

Чоловік і жінка — це добровільне об'єднання двох сердець. І жінка не є рабиною чоловіка. І чоловік не є рабом жінки. Обоє ви є дітьми Дажбожими. Дітьми матерів і батьків своїх. І Дажбог Вас обох однаково любить так, як мати і батько однаково люблять дітей своїх.

◎ 5. Рунтато звертається до нареченого:

— Скажи, (каже ім'я молодого), чи ти вільно, щиро і з любов'ю справедливою хочеш, щоб (каже її ім'я) була твоєю дружиною?

Наречений відповідає:

— Так, я хочу, щоб (каже її ім'я) була моєю дружиною.

◎ 6. Рунтато звертається до нареченої:

— Скажи, (каже ім'я молодої), чи ти вільно, щиро і з любов'ю справедливою хочеш, щоб (каже його ім'я) був твоїм чоловіком?

Наречена відповідає:

— Так, я хочу, щоб (каже його ім'я) був моїм чоловіком.

◎ 7. Рунтато повільно розв'язує рушничок, і тут же його акуратно складас і йде до престолу — до Жертовника Духа Предків Рідних, де кладе рушничок і на нього два перстені. За рунтатом йдуть наречені, і стають біля рунтата.

◎ 8. Рунтато бере з престолу святе письмо «Мага Віра» і цілує на ньому зображення золотого Трисуття, і стає біля наречених, які тут же вдвох кладуть долоні (він праву, вона ліву) на святе письмо «Мага Віра», що його перед нареченими тримас рунтато.

◎ 9. Рунтато питає молодого:

— (каже його ім'я), ти готовий присягнути, що будеш вірним чоловіком своєї любові дружини (сказати її ім'я) у часи

радощів і смутку, у бідності і багатстві, у часи доброго здоров'я і недуги?

Наречений, поцілувавши наречену в щоку, каже:

— Так, присягаюся.

◎ 10. Рунтато питає молоду:

— (каже її ім'я), ти готова присягнутися, що будеш вірною дружиною свого любого чоловіка (сказати його ім'я) у часи радощів і смутку, у бідності і багатстві, у часи здоров'я і недуги?

Наречена, поцілувавши нареченого в щоку, каже:

— Так, присягаюся.

◎ 11. Рунтато кладе святе письмо «Мага Віра» біля Трисуття на престіл. І підходить до наречених, і торкається пучкою правої руки до вищої частини чола молодого і так же торкається до вищої частини чола молодої. І потім каже:

— Іменем Всеправедного Господа Дажбога вінчаю Вас і кажу, що відтепер Ви є чоловік і жінка, Ви творите одну родину. І я іменем Господа нашого благословляю Ваше одруження, і молюся за Ваше родинне щастя, за Вашу родинну любов.

Любов у всі часи єднає людей і ошасливорює їх. Та в нашому Народі є прислів'я, що в житті, як на довгій ниві, усяк буває. Бувають дні сонячні і солодкі, як мед. І бувають дні тяжкі, похмурі і гіркі, як полин. Та щастя родинного життя стає непохитне тоді, коли в щасті і в нещасті не гаснуть взаємна узгодженість, пошана, любов.

◎ 12. Рунтато підносить на рушничкові два перстені, і молоді тут же їх накладають на пальці. І цілються. Рунтато говорить:

— Дажбоже, Всеправедний Господи, збережи, скріпи і освяти у серцях одружених їхні обіти їм на щастя родинне. І ошчаслив їх добротними дітьми, щоб вони у дітях бачили щастя своє і продовження цілісності Роду свого. І щоб їхні діти скріплювали згоду між ними, взаємопошану і любов.

Дорога нова родино, чоловік і жінка, ми всі молимося за щастя і здоров'я Ваше. Ви є в родині вірних РУНВіри, в родині дружній, вільній і правдивій. Ми всі утверджуємося в ім'я Трисуття (знамена Дажбожого), і живемо, поклоняючись Святошам Духа Предків Рідних.

◎ 13. Рунтато бере святе письмо «Мага Віру» і піднімас перед собою на рівні свого чола, і йде. І за рунтатом ідуть новоодружені. Три рази обійшовши навколо Жертовника Духа Предків Рідних, рунтато кладе «Мага Віру» біля Трисуття. І тут нова родина запалює вогник — звіщує Первородителів і весь свій Рід, що постала нова родина. Рунтато кладе на рушничок Молитовник (Катехизис РУНВіри, перев'язаний блакитно-золотою стрічкою), і підходить до нової родини, і каже:

— Ми, усі в Світі вірні РУНВіри, тішимося, що постала нова Родина. І, маючи світлу радість на душі, ми всі молимося за славу наших великих Предків, за світлу науку нашого рідного Пророка, за життєві успіхи нової родини, слава Дажбогові!

◎ 14. І після цих слів рунтато передає новій родині рушничок, яким він об'єднував наречених, і передає їм катехизис РУНВіри, як науку Рідної Дороги Життя.

◎ 15. Старший боярин і старша боярinya підносять на підносі дві чари з вином.* Молода бере чару і дає молодому, а молодий бере чару і дає молодій. І молоді випили вино,* і всім присутнім поклонилися.

* з медом. * мед.

© 16. І вони по білому килимкові відходять. І їм услід присутні сиплять свіжі пелюстки квітів, беручи їх з кошика: щоб життя у них було квітуче. І сиплять з пучок зерно пшениці, щоб множилося їхнє багатство. І щоб родилися у них діти на славу Дажбожу.

(Обряд Вінчання закінчений).

Після обряду Вінчання відбувається Весілля, дотримуючись тих звичаїв весільних, які є всталені на тій чи іншій частині землі України-Руси.

ОБРЯД ПОХОВАННЯ

20 і 21 серпня 10.984 року Дажбожого у Святині Матері України (Оріяна, Спрінг Глен, Нью Йорк, Америка) рунтати і виконуючі обов'язки рунтата устійнили і узаконили Обряд Поховання на основі святого письма «Мага Віра».

Священна Рада

Святині Матері України, Оріяна,
Спрінг Глен, Н.Й., США

1. Рунтато (чи побратим, виконуючий обов'язки рунтата), готуючись здійснювати Поховання за Обрядом РУНВіри, повинен мати:

1. Цей Правильник Обряду Поховання
2. «Мага Віру»
3. Жертовник Духа Предків Рідних
4. Фотознімки Святині Матері-України
5. Чашу з водою з Дніпра
6. Скриньку з землею з Трипілья

7. Вазоночок, в якому 7 колосків
8. Дві свічки і два підсвічники
9. Блакитний матеріал для накриття жертвового престолу (столика)
10. Прапор, на якому навскіс чорна стрічка
11. Дві картки (в сонці зображення Трисуття)
12. 20 копій тексту поховальної пісні (для роздачі присутнім)
13. Збаночок для вару
14. Мініатюрна хлібинка, яка, так як і збаночок, має розмір 10 сантиметрів
15. Одяг рунтата
16. Свядана
17. Нагрудне на ланцюжку Трисуття
18. Мідяну посудинку для «ялиці» — для сивого лагідного димку
19. Магнітофон і касетку з Поховальною піснею
20. Писало (як червона вохра)
21. Треба все тут перераховане перед від'їздом повторно перевірити, складаючи до валізки темного кольору
22. Життєпис спочилого треба коротко написати, все узгодивши з родиною спочилого, а коли немає родини, то з ближнім спочилого

2. Рунтато зобов'язаний бути в Поховальному Домі перед прибуттям людей. Коли в залі висить емблема віри чужої, треба узгоджено з директором Поховального Дому, замінити її емблемою РУНВіри.

Рунтато повинен поставити жертвовий престіл (столик), який має стояти перед домовиною спочилого і віддалений від домовини так, щоб могли тут проходити люди, прощаючись зі спочилим.

3. На жертвовому престолі, покритому блакитним матеріалом, мають бути: а) Трисуття, б) «Мага Віра», в) Дві свічки з підсвічниками, г) У вазоночку 7 колосків і пару квіток, г) Чаша з водою, е) Скринька з землею, є) Мініатюрна посудинка з «ялицею», з якої йде димок, ж) Картка — в сонці тризуб, з) Картка Святині Матері України.

4. Рунтато зобов'язаний закрити частину домовини покрити прапором, на якому навскіс — чорна стрічка.

5. З правої сторони (від лица присутніх в залі) біля жертовного престолу на окремому столику (або коли є місце, то на розі жертовного престолу) має стояти мілкий кошик, наповнений свіжими червоними пелюстками з квітів.

6. У 1-му ряді між присутніми мають сидіти дві особи: один тримає запалену свічку, другий на підносі, покритому вишитим рушником, вар і хлібнику (вар і хлібника розміром 10 сантиметрів). Біля них 20 свічок, призначених для роздачі присутнім у відповідну хвилину.

7. Біля домовини стоїть похилений прапор.

8. Біля трибуни має бути магнітофон з касетою поховальної пісні.

9. Рунтато зобов'язаний все тут перерахувати на увазі, і все впорядкувати, очевидно, перед часом, призначеним для початку Дії Обряду Поховання.

Про обряди Поховання, які є в різних народів, пише святе письмо «Мага Віра», 41 День. У наших Предків були три способи поховання: різні способи були спричинені різними обставинами життя, порами року, поняттями, епохами. Та у всіх обрядах духовна особа на домовині чи на покривалі спочилого робила червоною вохрою знак у формі блискавиці (), що ознаменовувало — «Людина зі Світла прийшла і у Світло відходить».

Незалежно від того, чи тіло спочилого лежить у хаті, у Святині вірних РУНВіри, в залі чи поховальному домі, рунтато чи особа, якій доручено здійснити Обряд Поховання, має мати темний або синій костюм, або сорочку білу, яка має комір стоячий і рукави, вишиті чорним взором; свядану; на грудях на ланцюжку Трисуття.

⊙ 1. Рунтато, маючи в Поховальному домі окрему кімнату, одягає свядану. Обдумує хід дії обряду Поховання. У призначений Час він входить.

Стає біля Жертовника Духа Предків Рідних, молитовно (долоня до долоні) складає руки і: а) Кланяється Жертовникові Духа Предків Рідних, б) Кланяється до спочилого (спочилої), в) Кланяється до присутніх.

◎ 2. Рунтато бере з жертовного престолу святе письмо «Мага Віру», цілує Трисуття, зображене на «Мага Вірі». І стає біля трибуни, на якій відкриває «Мага Віру». І, сказавши до присутніх: «МОЛИТВА. УСІХ ПРОСИМО ВСТАТИ», читає:

— Дажбоже мій, Ти є Святість святіша за всі святощі. Ти є Сила сильніша за всі сили. Ти є Правда праведніша за всі правди. Ти є Вічність вічніша за всі вічності. Ти є Безмежність безмежніша за всі безмежності. І Світло, і Любов, і Віра є немеркнучими діями Твоїми, Дажбоже мій», «*Мага Віра*», 52, 1:3.

Дажбоже, Ти Святий Дух народу нашого. Ти Єдиний, наша Віра в Тебе Єдина. Ти Безсмертний, наш народ безсмертний. Ти Могутній, наша Віра в Тебе могутня.

Дажбоже, ми любимо Тебе, щоб в нашому народі була любов. Обождуємо Тебе, щоб наш Народ мав Рідну Віру. Обороняємо Тебе, щоб наш народ мав волю.

Дажбоже, Єдиносущий і Рідний Господи наш, ми молимося Тобі, сповідуючи нову святу сутність Твою, у святому письмі «Мага Віра», Пророком об'явлену. І чують Модитву нашу Предки наші. І радуються душі їхні. І з Молитвою нашою ідуть в Майбутнє Потомки наші.

Дажбоже, Ти є в усьому, і все є в Тобі. Ти Всесвіту Енергія Самоутверджуюча і ніким Незнищима. Ти Душа душ нашої. Ти володієш силами духовного і тілесного життя нашого

◎ 3. Рунтато, зробивши паузу, говорить до При-

сутніх:

— Ласкаво прошу всіх сідати.

◎ 4. Рунтато, почекавши поки всі сядуть, продовжує:

— «Мага Віра» пише: з Небуття постає Буття. З Буття постає Небуття. Існує Вічне Коло Перетворень. І тому смерти не існує. Життя всеперемагаюче, всеторжествує. Тіло спочилої Людини оновлюється в тілі новонароджених близьких і далеких Родичів. Оновлюється її образ і властивості її генів.

О, Дажбоже, Ти істинний Бог наш. Ми Твої сини і дочки. Ти, Всемилосердний, опікуєшся нами на Землі, і в Царстві Духа Предків Рідних. І Ти однаково всіх нас любиш так, як добрі мати і тато однаково всіх своїх дітей люблять.

Дажбоже, Ти душу нашу обезсмертнюєш, щоб вона була поєднана з Предками і Потомками нашими. І щоб була вона сама собою в дні щастя і горя. І щоб ніколи її радіщами і смутками не володіла сила чужовірна — сила чужих розумінь Бога, чужих розумінь Правди і Віри.

Дажбоже, ми живемо, славлячи святе ім'я Твоє. Ми Законами Правильного Життя, у святому письмі «Мага Вірі» об'явленими, удосконалюємо Почування і Мислення наші. З Дажбожою Свідомістю наша свідомість поєднана. З Дажбожою Вічністю наша вічність поєднана на Землі й на Небі.

Брати і Сестри, душа спочилого (ім'я сказати), душа спочилої (ім'я сказати) пішла у Царство Духа Предків Рідних. І ми все, що вона мала добре, добрим словом споми-

наємо, щоб святилися Добро, Любов, Прощення. І вічна пам'ять про душу добру.

О, Всемилосердний Дажбоже, Ти завжди і всюди зі своїми синами і дочками, вони бо є і помічниками (внуками) Твоїми.

О, Дажбоже, Ти Святий своєю ласкою всепрощення і великий таїнами своєї Вічності. Віруючи Тобі, знаємо: душу спочилого (спочилої) не треба успокоювати. Душа сама себе успокоїла, звільнившись від всіх життєвих турбот, клопотів. І в усіх прощення попросила. І навіки спочила, перейшовши у стан світлого Блаженства.

◎ 5. Рунтато підходить до домовини, стає два кроки вперед від ніг спочилого (спочилої), обличчям до спочилого (-лої). І говорить:

— Достойний (Достойна)..... (ім'я сказати), серце земного життя Твого погасло. Та рідний образ Твій ніколи в серцях наших не погасне. Та слово Твоє шире ніколи в серцях наших не затихне. Та добре серце Твоє в серцях наших ніколи не забудеться. Вічна пам'ять Тобі!

◎ 6. Рунтато, ставши обличчям до Присутніх, каже:

— Усі спочилі прадіди, прабабусі ждуть приходу свого потомка. І тому він не лишається у забутті. Він, залишивши одяг смертний, зодягнув одяг Безсмертя, одяг вічної Пам'яті.

О, Дажбоже, так, як Ти щороку воскрешаєш силу Світла у Різдві Світла Дажбожого, так, як Ти щороку звеличуєш це воскресіння у Великодні Світла Дажбожого, так Ти обезсмертнюєш душу спочилого (спочилої) у душі Народу, в Царстві Духа Предків.

Царство Духа Предків Рідних — це є Царство Пам'яті у Світі Народу, у житті і помислах Народу.

◎ 7. Рунтато, ставши біля трибунки, спокійно читає життєпис, що отримав у писемній формі від родичів чи приятелів покійного. У життєписі перераховуються добрі довершені справи, вірність РУНВірі. Прочитавши життєпис, рунтато говорить:

— Брати і Сестри, Духовний Учитель Лев Силенко, Пророк Дажбожий, об'явив нам благу вість, що Дажбог — Свідомість Світу, і Тато Ор' і Мати Лель, славні Первородителі наші, освідомлювали себе, еднаючись із Свідомістю Світу. І коли б не було Дажбога, то Світ не був би Світом, і не було б Людства, не було б свідомого і несвідомого Буття.

Дажбог — Світло; ми в Світлі і Світло в нас; немає віри вищої за Світло. Дажбог — Правда; ми в Правді і Правда в нас; немає віри вищої за Правду.

Дажбог — Безсмертя; ми в Безсмерті і Безсмертя в нас; немає віри вищої за Безсмертя. Дажбог — Любов; ми в Любові і Любов в нас; немає віри вищої за Любов.

Дажбог — рідний Бог наш; ми в рідному Богові і рідний Бог у нас; немає віри вищої за рідного Бога так, як немає матері ріднішої за рідну матір.

У благородному розумінні Бога, Віри, Правди, Любови, Краси, Мудрости втілена благородність вдачі людської. Чим більш віра толерантна, тим більш благородними є її віруючі.

◎ 8. Рунтато, підійшовши до домовини, гово-

рить:

— Любий побратиме (сказати ім'я), любя посестро (сказати ім'я), з любов'ю до Дажбога, з любов'ю до роду свого, зі святою наукою Пророка рідного, з добрим серцем і чистою душею, ти врочисто зібрався (зібралася) в дорогу Вічності, яка йде у Зоряне Царство Духа Предків Рідних.

Готуючись у Дорогу Вічності, ти, любий побратиме (ти, любя посестро), молився (молилася):

«Дажбоже, коли закінчиться шлях мого земного життя, я стріну Первоматір Лель і стріну Первотата Оря. І скажу їм, і всім Родичам моїм, що життя, отримане від Народу, було віддане Народові. Не було в мене зради Рідної Віри — Рідної Дороги Життя. Не було в мене поклоніння чужим вівтарям, чужим розумінням Бога. Життя моє Рідною Вірою славило мій рідний Народ і всіх на Світі людей добрих, Дажбоже мій».

◎ 9. Рунтато біля Жертовника з вазоночка бере три колоски і кладе їх на груди спочилого. Картку (знамено Дажбоже) ставить всередині відчиненого віка домовини, перед профілем спочилого. Коли домовина закрита, то колоски кладе на II віко.

◎ 10. Дві особи роздають свічки присутнім, які запалюють їх.

◎ 11. Рунтато, як стало тихо після запалення свічок, біля жертовного престолу говорить:

— О, світлі Первородителі наші, Мати Лель і Тато Орь, Ви Єство нашого єства. Ви образ нашого образу. Прийміть Потомка свого до Зоряного Царства Духа Предків Рідних, де достойні сини і доньки Оріяни

(України-Руси) спочивають. Де немає Часу, немає Страждань, Хвороб, Старіння, а є Світи, де всі складові частини Буття не гноблені Небуттям, де Добро не змагається із Добром, де Зло не змагається із Злом.

О, Дажбоже Єдиносущий, слава Тобі, Ти і ми — одна сутність Духа і Тіла, Ти самоутверджуюча Енергія вічного Буття.

© 12. Рунтато, підійшовши до домовини спочилого, говорить:

— Любий побратиме (сказати ім'я), люба посестро (сказати ім'я), стрінуть тебе у Царстві Духа Предків Рідних славі Предки твої. І душу твою добру приголублять. І будеш ти, як рідний між рідними (як рідна між рідними).

У Царство Духа Предків Рідних прибувши, згадай смутки і радощі наші. І прости Родині своїй, прости побратимам і посестрам своїм, коли може хтось нерозважним словом смутив добре серце твоє.

І скажи, у Царство Духа Предків Рідних прибувши, що ми натхненно бережемо вірність Вітчизні, вірність рідній Землі, яку Предки нам навіки-вічні в спадок передали.

© 13. Рунтато, ставши біля жертовного престолу, говорить:

О, Дажбоже, правдивий Господи наш, Ти є в усьому і все є в Тобі. І Правда живе в Тобі, як серце в тілі. І Безмежжя живе в Тобі, як Світ у Вічності. Ти святая Душа всюдисущого і вічносущого Життя.

© 14. Рунтато (коли є чимало присутніх чужинців) спокійно і виразно читає по-англійському.

~ I believe:

Dazhboh is Light. I am in Light and Light is in me.
There is no faith superior than Light.

Dazhboh is Truth. I am in Truth and Truth is in me.
There is no faith superior than Truth.

Dazhboh is Eternity. I am in Eternity and Eternity is in me.
There is no faith superior than Eternity

Dazhboh is Love, I live in His Love and His Love Lives in me.
There is no faith superior than Love.

Dazhboh is my God, I am in my God and my God is in me.
There is no faith superior for me than my God.

© 15. Рунтато, ставши біля домовини спочилого, говорить:

— Твій добрий Рід у всьому Світі відчув, що Твоє добре серце перестало битися. Бо є таїна таїн — невидимими шляхами з'єднане життя сина і дочки, матері і тата, бабусі і дідуся зі всім Родом. І людина, яка навіки спочила, далі живе в серці Роду свого, биття її серця далі б'ється в серці Роду свого, і ніколи не затихне.

Брати і Сестри, святе письмо «Мага Віра» благовістить, що життя походить з Світла Дажбожого, і життя відходить до Світла Дажбожого так, як вода Дніпрова, випаровуючись, підноситься до Неба, стає хмарою і не вмирає, а знову повертається до рідного лона Дніпра святого.

І так і людина, спочивши, відходить у Світ Предків Рідних і знову повертається у

Світ Потомків Рідних, о, велика таїна Твоя,
Дажбоже наш!

◎ 16. Рунтато дас знати двом особам, щоб вони з дарами стали біля домовини обличчям до обличчя спочилого (спочилог). Добре, щоб ці особи були в українському вбранні, але без квітів на голові, і без стрічок.

◎ 17. Рунтато говорить, ставши перед Жертовником Духа Предків Рідних:

— Дажбоже наш, Ти воістинно утвердив навіки-вічні життя наше на землі пребагатій, де ріки солодководі, де ліси медоносні, де сонце лагідне, де поля золотоколоссям прославлені, де гаї птахами співучі.

І щедротно Ти, Дажбоже наш, обдарував нас, вірних своїх, і вродою, і кмітливістю, і любов'ю, і відвагою, і працьовитістю, і силою, щоб ми були самі собою, щоб ми мали Рідну Віру, рідне розуміння Бога і життя, і не згинули, влившись у чужі племена і народи.

Бо так, як інші народи воліють бути самі собою з собою, так і ми, вірні Твої, Дажбоже наш, воліємо бути самі собою з собою на славу свою і на славу всіх добрих людей на Світі.

◎ 18. Рунтато, поклонившись до тих, що стоять з дарами, бере вар і кладе в домовину біля ліктя. І бере хліб святий і, поцілувавши його, кладе біля вару, і каже:

— Прийми (любий дідусе, люба бабусе, люба мати — треба назвати спочилу людину відповідно до її родинного стану і сказати її ім'я), прийми від родини, прийми від всіх нас святі дари. Прийми в Дорогу Вічності ідучи.

◎ 19. Після цих слів, рунтато стоїть мовчки сім

секунд біля домовини. І, поклонившись, відходять і відходять ті, що приносили дари.

© 20. Рунтато стає біля трибунки і говорить:

— Уся родина, усі ми тут присутні стоїмо, осяяні вірою у життя вічне. Святе письмо «Мага Віра» каже нам: хто народився, не вмирає. Вік проживши, довгий чи короткий, входить у світ «мрі» (мрії). І так, як після ночі постає день, так після смерті постає життя.

«Смерть — це час, коли людина залишає одіння тимчасове, і бере одіння Вічності», — пише святе письмо «Мага Віра», 21, 16.

Визнаючи науку рідного Пророка, ми віримо: людина народжена Любов'ю, живе в Любові. Дажбог — Любов; ми в Любові і Любов у нас; Немає віри вищої за Любов.

Існує вічне Життєоновлення: і тому внуки подібні на дідів. І тому ті Українці, які жили 1000 літ тому і ті Українці, які живуть сьогодні, подібні самі на себе. І спочилий (спочила) житиме в душі й тілі Народу рідного, і нині і завжди.

© 21. Рунтато бере з кошика, наповненого свіжими червоними пелюстками, одну пелюстку. (У кошику мають бути пелюстки, а не головки квітів). І, тримаючи в пучці підняту пелюстку, говорить:

— Хай ця пелюстка, як промінь Світла вогнистого, життєдайного, опромінює і уквітчує Дорогу твою, яка веде у Зоряне Царство Духа Предків Рідних.

© 22. Рунтато кладе пелюстку на груди спочи-

лої людини, підходить до магнітофону і непомітно влючас Поховальну пісню Побратимську (або Посестримську). Як тільки починає лунати пісня Поховальна, усі спокійно рядком підходять — кожний бере з кошика пелюстку і кладе її на груди спочилого (спочилої).

ПОБРАТИМСЬКА

Прощай, Побратиме, прощай, Побратиме,
Величний і рідний, прощай,
Дажбог твою душу завжди берегтиме
І дасть їй безсмертя і рай.

Прощай, Побратиме, ідеш ти до Оря,
Ідеш ти до матері Лель,
Немає ні смутку, немає ні горя
У храмі небесних осель.

Прощай, Побратиме, і днини, і ночі
Не будуть тривожить тебе,
Поглянь, прославляють заплакані очі
Життя трудівниче твоє.

Прощай, Побратиме, в Дажбожі заграви
Промінням полинула вість,
Що йдеш ти до Предків великої слави,
Як син їхній — праведний гість.

Прощай, Побратиме, прощай, Побратиме,
Величний і рідний, прощай,
Дажбог твою душу завжди берегтиме
І дасть їй безсмертя і рай.

ПОСЕСТРИНСЬКА

Ідеш Ти, Посестро, ідеш гордівлива,
Від нас Праотців привітай!
Ти будеш у Царстві Дажбожим щаслива,
Ти йдеш у Безсмертя і рай.

Ідеш Ти, Посестро, ідеш працьовита,
Натруджені руки Твої.
Душа Твоя добра завжди буде жити
У нашій Дажбожій сім'ї.

Дніпро повноводний, степи золотаві
І Предків святії Могили,
Нетлінні Могили. В безсмертній заграві
Нетлінні Твої світлі сили.

Ідеш Ти, Посестро, дитино Трипільля,
Із даром Землі золотої.
Зорею цвістимеш в Дажбожим привіллї
Родительки Лель пресвятої.

© 23. Після Прощання зі спочилим (зі спочилою) прапор, що лежав на домовині, спокійно і врочисто скласти. На Цвинтар рунтато Іде (чи йде) перший, з ним його помічник з Трисуттям і Прапором. За рунтатом Іде (чи несуть) домовина, за домовиною йде родина і ближчі приятелі.

© 24. Рунтато біля могили, де стоїть домовина, читає молитву: (Він зобов'язаний мати свядану і нагрудне знамено Дажбоже).

— Дажбоже мій, Ти є святая таїна Вічності, Ти є святая Душа Безмежності, Ти є святеє Слово Життя. Ти є світло душі моєї. Ти є голос спокою мого. Ти є в сльозі й усмішці моїй. Ти є заповідь мого безсмертя в безсмерті народу мого, правдивий Господи, Дажбоже мій.

У оселях Царства Духа Предків Рідних посели, милосердний Дажбоже, спочилого.... (Ім'я) спочилу..... (ім'я), бо це творіння Твоє. Твоя любов і Твоє милосердя. Ти Все-праведний Господи, обезсмертнюєш дітей Своїх Духом Святої РУНВіри. Духом пам'яті Вічної у Вічності Народу.

© 25. Рунтато, маючи в руці писало кольору червоної вохри, креслить на домовині символ (Трисуття). І промовляє:

— Святою Таїною Дажбожої Вічності і Всюдисушности, засвідчую, що любий син (люба дочка) відправляється на лоно рідних Родоначальників.

© 26. Рунтато силе крихти землі на домовину, і каже:

— Вічна Тобі пам'ять! Жди і нашого приходу.

© 27. І в цей час лунає пісня (треба мати магнітофон), або присутні співають, а коли цього немає, то пісенним тоном говорить рунтато пісню тоді, коли всі, прощаючись, силлять крихти землі.

О, Великий Дажбоже, зорею
Шлях сія до Небесних Осель.
Поєднай мирну душу з душею
Тата Оря і Матері Лель.

Вічна пам'ять про душу спочилу,
Пам'ять світла, як сонце, свята.
Уквітчаєм любов'ю могилу
На безсмертя — на вічні літа!

Поєднай мирну душу із Світом
Рідних Весен, Ланів і Дніпра.
Щоб жила вона променем-квітом
У Безсмертній Святині Добра.

О, Великий Дажбоже, ми знаєм
Твій Закон — Твоє вічне Буття,
Що померши, в Тобі воскресаем
Неповторністю душ і життя.

28. Коли пісня закінчилася, рунтато вклонивсь могилі, йде з цвинтаря. Хтось з родини усіх запрошує на тризну (на поминальний обід).

ПРИМІТКА: Коли спочилий Іде не на кладовище, а в світло (тобто, Єднається зі світлом вогню), рунтато всю ту дію, яку він здійснює на кладовищі, має здійснити у поховальному домі.

Коли рунтато Іде на кладовище, і вже з кладовища не буде вертатися до поховального дому, він при допомозі побратимів, повинен все, що є на жертвовному престолі, покласти (не поспішно, бо це є святощі) до своєї валізи, і передати своєму помічникові. Усі, хто Іде (чи йде) на кладовище, готуються в дорогу.

Рунтато за здійснення Обряду Поховання не бере плати: але родина чи той, хто опікується похороном, зобов'язаний зразу після похорону покрити витрати, які зробив рунтато на оплату дороги, а також оплатити ті дні, які рунтато витратив на справи похорону, відлучившись від тієї праці, яка йому дає хліб щоденний.

Примітка: Коли відбувається Обряд Поховання Дитини, тоді замість Поховальної пісні, лунає тільки мелодія цієї пісні. І обряд здійснюється скорочено: детальніше про це йде мова у ТРЕБНИКУ.

II МОЛИТВА ПРОЩАННЯ

Перед здійсненням Обряду Поховання відбувається Вечірня священна година. Рунтато читає Молитви, взяті з Обряду Поховання. І на Вечірній годині (на бажання дружини спочилого чоловіка) читає від її імени «Її Молитву Прощання».

Рунтато читає:

Дажбоже мій, плаче душа моя, бо сонце земного життя чоловіка мого навіки погасло. Та любий образ його ніколи в серці моєму не погасне. Та любе слово його ніколи в серці моєму не затихне. Та люба щедротність його ніколи в серці моєму не зів'яне, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, в далеку Дорогу Зоряну, яка веде в Царство Духа Предків, врочисто і мовчазно зібрався любий чоловік мій. І стрінуть його, як сина, Мати Лель і Та-то Орь, в немеркнучому зоряному світі ласками стрінуть його вічними. І вічним буде він у Вічності Дажбожій. І тепло любови моєї грітиме душу його, і він промінем світитиметься в серці моєму, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, не радують душу мою ні дні сонячні, ні скарби земні. Чоловік мій любий від мене відійшов у Царство Духа Предків, о, довга розлука ця, о, глибокі страждання ці!

У Царство Духа Предків прийшовши, любий чоловіче мій, згадай радощі й смут-

ки життя нашого й прости мені, коли я може словом нерозважним смутила серце твоє. І Предкам скажи, що я гідно Їхні заповіді бережу — гідно Вітчизні служу, Дажбоже мій!

ЙОГО МОЛИТВА ПРОЩАННЯ

Перед здійсненням Обряду Поховання відбувається Вечірня священна година. Рунтато читає Молитви, взяті з Обряду Поховання. І на Вечірній годині (на бажання чоловіка спочилої) читає від Його імені «Його Молитву Прощання».

Дажбоже мій, плаче душа моя, бо сонце земного життя дружини моєї навіки погасло. Та любий образ Її ніколи в серці моєму не погасне. Та любе слово Її ніколи в серці моєму не затихне. Та люба щедротність Її ніколи в серці моєму не зів'яне, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, в далеку Дорогу Зоряну, яка веде в Царство Духа Предків, врочисто і мовчазно зібралася люба дружина моя. І стрінуть Її, як доньку, Мати Лель і Тато Орь, в немеркнучому зоряному світі ласками стрінуть Її вічними. І вічною буде вона у Вічності Дажбожій. І тепло любови моєї грітиме душу Її. І вона промінем світитиметься у серці моєму, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, не радують душу мою ні дні сонячні, ні скарби земні, дружина моя люба від мене відійшла в Царство Духа Предків, о, довга розлука ця, о, глибокі страждання ці!

У Царство Духа Предків прийшовши,

люба дружино моя, згадай радощі і смутки життя нашого. І прости мені, коли я може словом нерозважним смутив серце твоє. І Предкам скажи, що я гідно Їхні заповіді бережу — гідно Вітчизні служу, Дажбоже мій!

ОБРЯД ПОХОВАННЯ ДИТИНИ

З Обряду Поховання рунтато випускає всі ті розділи, які відносяться до поховання дорослої людини. (Хто спочив, маючи закінчених 15 років, відходить в Царство Духа Предків Рідних, як людина доросла).

Обряд Поховання Дитини має в основному молитовну форму. (Замість пісні Побратимської чи Посестринської, має бути поховальна мелодія). Знамено Дажбоже (Трисуття), свічки і пелюстки в кошику з свіжих квітів мають стояти на жертвовному престолі так, як і тоді, коли здійснюється Обряд Поховання дорослої людини.

Рунтато, промовивши головні Молитви, ті, що є в Обряді Поховання дорослої людини, говорить:

— Дажбоже наш, Господи Милосердний. Діти Тобою люблені, святі Твої діти. Ти їм даєш майбутнє і їм передаєш досвіди, звички, таланти родичів Їхніх. У дітях живе Минуле, Сучасне і Майбутнє Роду Їхнього. Усі ми любимо дітей наших. Тішимося радощами Їхніми. І сумуємо смутками Їхніми. Та сьогодні з болем розлучаємося з дитям, яке відходить у Царство Духа Предків Рідних.

Рунтато, ставши біля домовини дитини, каже:

— Люба дитино, ти рано, дуже рано спочила. Вийшла з обіймів любої матері, яка життя тобі дала і яка леліяла бачити тебе людиною дорослою і достойною. Та не завжди всі хотіння матерів здійснюються,

бо такі властивості життя. Є квіти, які в'януть, не розквітнувши.

Є сотні причин, які не дають дитині сил стати дорослою людиною. Хвороби. Голодівки. Стихійні лиха. І вони спiniaють биття серця дитячого. І завдають велике горе матері, татові, родові.

Усі ми знаємо: є лихо, яке ніхто не може обминути. І цим лихом є відхід дитини у Царство Духа Предків Рідних. Лихо велике до глибини душі вражає родичів. Та родичі усвідомлюють: те, що сталося, не можна ні сльозами, ні смутком облегшити.

У наших давніх Предків було переконання: коли дитина народилася, то треба плакати, бо життя — це терпіння, страждання, боротьба, клопоти. А коли людина умирала, вони казали: життєві муки закінчилися. Пішла людина у Зоряне Царство Духа Предків Рідних, де немає болів, страждань, хвороб, нещасть.

Брати і Сестри — сини і дочки Дажбожі, любі родичі! Дитина тішилася світом, мала свої дитячі радощі. Тішилася любов'ю родичів і тішилася сонцем і всім, що її оточувало. У її серці було багато світла, радощів, бо до її душі не вторгалися клопоти людей дорослих. І так зі святою дитячою душею, з усмішкою дитячою, перестало битися серце дитини. Святе серце святої душі.

І в цю хвилину ми молимося Дажбогові, Святому Духові Народу нашого, і ві-

римо, що любе дитя не померло. Дитя живе в нашій душі. Дитя живе в серці родини своєї. І вічно житиме у пам'яті Роду свого. Слава Дажбогові — Дателеві несвідомого і свідомого буття.

Рунтато йде на цвинтар, за ним — домовина спочилої дитини, її родичі, та всі інші.

Біля могили рунтато говорить:

— Люба дитино (говорить її ім'я), ти ніколи не постарієш. Ніколи старечих клопотів, страждань не матимеш. Ти зі святою дитячою душею, з обличчям, яке подібне на сонячну весну, відходиш у Зоряне Царство Духа Предків Рідних.

І славні Первородителі (Тато Орь і Мати Лель) і далекі бабусі і дідусі, що вже спочили, стринуть тебе. І приголублять. І ти між рідними будеш рідною любою дитиною. І ти ніколи не відчуватимеш самоти.

Рунтато на труні ставить червоною вохрою Трисуття «». І каже:

«Відходить у Царство Духа Предків Рідних з квітами любови нашої. З квітами вічної пам'яті. Слава Дажбогові».

На могилі рунтато ставить з лівої сторони могили свічку, запаливши її. І починає співати пісню сам (або в присутності вірних РУНВіри):

О, Великий Дажбоже, зорею
Шлях сія до Небесних Осель.
Поєднай мирну душу з душею
Тата Оря і Матері Лель.

Вічна пам'ять про душу спочилу,
Пам'ять світла, як сонце, свята.
Уквітчаєм любов'ю могилу

На безсмертя — на вічні літа!

Поєднай мирну душу із Світом
Рідних Весен, Ланів і Дніпра.
Щоб жила вона промінем-квітом
У Безсмертній Святині Добра.

О, Великий Дажбоже, ми знаєм
Твій Закон — Твоє вічне Буття,
Що померши, в Тобі воскресаем
Неповторністю душ і життя.

Після пісні рунтато бере в жменю землиці.
Сипле на труну, що вже опущена в могилу. І каже:

— Люба дитино, жди і нашого приходу.
Дажбог з тобою, Дажбог — Милосердний
і Всеправедний Господь наш!

40-ДЕННЯ. ПОМИНКИ

Рунтато, запрошений родиною на кладовище,
читає Молитви біля могили спочилого. Після молитв,
каже:

Є в нас святий звичай, який ми бережемо
впродовж трьох тисячоліть. Святе письмо «Мага
Віра» (50-ий День, розділ 14-ий) пише:

2500 років тому наші родичі (скити)
померлого володаря (на возі чи на санях)
возили від селища до селища. Жителі се-
лища виходили проводити у Царство Духа
Предків померлого. (Скити вміли бальза-
мувати, і тіло померлого не розкладалося).

Геродот у «4-ій книзі» пише, що «най-
ближчі кривняки кладуть померлого скита
на віз і возять по приятелях. Приятелі стрі-

чають і вгощають тих, які йдуть з небіжчиком, і небіжчикові ставлять їжу». Так возять звичайних (скитів) сорок днів, а потім ковають».

Скитський (праукраїнський) поховальний обряд шляхом повторення, передавався від покоління до покоління. І пережив тисячоліття. І живе цей обряд в трохи пересмисленій формі й сьогодні: після сорока днів поховання, ми відзначаємо поминки.»

Прочитавши оповідь про значення і походження обряду 40-Дення, рунтато каже:

Сповідуючи РУНВіру, ми маємо рідні обряди і рідні звичаї. Тобто, свої ритуали і свою мораль. У нас є Шлях Життя Український. І ми щасливі, що не є релігійними по-чужому, не є моральними по-чужому. У нас є Шлях Незалежної Духовности. Слава Дажбогу, Господу Богу нашому.

Кладучи квіти на могилу спочилого (спочило), ми обезсмертнюємо Його (Ї) вічною пам'яттю. І робимо це так, як наші славні Предки робили. І наші Потомки, ідучи нашими шляхами, так робитимуть. Слава Дажбогу, Господу Богу нашому, слава!

На кладовищі рунтато каже Молитви (дві, три), узяті з Обряду Поховання. Звичайно: після поминальної молитви, родина має поминальний обід.

КАЛЕНДАР СВЯТ

- 1 Березня. Новий рік, Благовіщення.
 - 9 Березня. День Тараса Шевченка.
 - 7 Квітня. Вербна Неділя.
 - 8 Квітня. Білий Тиждень.
 - 14 Квітня. Великдень Світла Дажбожого.
 - 21 Квітня. Навський Великдень. Провідна Неділя.
 - 24 Березня. Жайворонкова Неділя.
 - 28 Квітня. День Охорони Животини.
 - 2 Травня. Свято Весни, День Тата Оря.
 - 21 Травня. День Рослинного Світу.
 - 26 Травня. Обхід Зеленої Ниви.
 - 2 Червня. Клечальна Неділя. Зелені Свята.
 - 22 Червня. Свято Купала.
 - 7 Липня. День Лицаря-Царя Святослава.
 - 12 Липня. День Жертводавця.
 - 21 Серпня. День Обжинок.
 - 27 Серпня. День Івана Франка.
 - 27 Вересня. День святого письма «Мага Віра».
 - 14 Жовтня. День Юних Народних Звитяжців.
 - 27 Жовтня. День Слави Народних Богатирів.
 - 5 Листопада. День Народного Гніву.
 - 12 Грудня. День Матері Лель.
 - 23 Грудня. Свята Вечеря.
 - 24 Грудня. Різдво Світла Дажбожого.
 - 6 Січня. Водоосвячення.
 - 24 Лютого. Обрітенська Неділя.
 - 25 Лютого. День Лесі Українки.
-

ПРИМІТКА: На території України-Руси 11 тисяч літ тому Мізинська культура (широко в Світі відомі її чарівні взори /меандри/, які й нині є на наших вишивках) була в апогеї розвитку. Учитель Лев Силенко, ознаменовуючи Мізинську культуру і її творців, що започаткували прамову, яка стала коренем мов Індо-Європейських народів, впровадив в життя Громад РУНВіри літочислення — тепер

10.991 рік Дажбожий. 1991 рік ознаменовує рік народження Ісуса Христа (літочислення започаткувала Римська католицька церква).

ОСОБИСТЕ БЛАГОЧЕСТЯ

Рунтато на священній годині вірним пояснює:

Особисте благочестя значить особисте світле хотіння скласти поклін тому, хто відійшов у Царство Духа Предків. Особисто (без пригадок посторонніх людей, родичів чи рунтата) відчуті обов'язок відвідати Могилу, покласти на ній квітку любови. І особисто молитовно звернутися до Всеправедного і Всемилосердного Господа Дажбога, щоб Він опікувався душею дорогої людини. І дати біля могили обіцянку Дажбогові і спочилій людині (чоловікові, дружині, татові, мамі, синові, дочці, братові, сестрі, приятелю, приятельці) проявляти в житті добрі дії на славу Дажбожу, на славу Роду свого, на вічну Пам'ять дорогої людини.

Маючи «Молитовник» або «Священну книгу — Требник», віруючий (віруюча) (самітньо чи з родичами, приятелями) стає біля Могили. Молитовно кланяється і читає Молитву. Після Молитви (коли має можливість) кладе квітку. Ставить запалену свічку. Стоїть у хвилиній мовчанці. Кланяється. І відходить.

Обряд особистого благочестя ознаменовує благородство, душевну доброту людини. Світлу Віру у Всеправедного Господа Дажбога.

Могилу відвідати бажано на Навський Великдень (Проводи), та і в звичайний день.

ОСОБИСТЕ БЛАГОЧЕСТЯ

МОЛИТВИ

пам'ять про мужа:

Дажбоже мій, заопікуйся душею мого

любого мужа (ім'я), який відійшов у Царство Духа Предків. Я обіцяю бути добродійною в ім'я його. І я молюся, щоб душа його перебувала між безсмертними душами Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних мужів і дружин, слава Тобі, Дажбоже мій.

пам'ять про дружину:

Дажбоже мій, заопікуйся душею моєї любної дружини (ім'я ...), яка відійшла в Царство Духа Предків. Я обіцяю бути добродійним в ім'я її. І я молюся, щоб душа її перебувала між безсмертними душами Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних дружин і мужів, слава Тобі, Дажбоже мій.

пам'ять про тата:

Дажбоже мій, заопікуйся душею шановного тата (ім'я...), який на вічний спочинок відійшов у Царство Духа Предків. Я обіцяю робити добродійство в ім'я його. І молюся, щоб його душа перебувала між безсмертними душами Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних чоловіків і жінок, Дажбоже мій.

пам'ять про маму:

Дажбоже мій, заопікуйся душею шановної мами (ім'я ...), яка на вічний спочинок відійшла в Царство Духа Предків. Я обіцяю робити добродійство в ім'я її. І молюся, щоб її душа перебувала між безсмертними душами Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних жінок і чоловіків, Дажбоже мій.

пам'ять про сина:

Дажбоже мій, заопікуйся душею мого любого сина (ім'я ...), який покликаний у Царство Духа Предків. В ім'я пам'яті про

нього, робитиму добродійство. Спрямуй його душу до Предків. І поєднай її з життям безсмертної душі Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних синів і доньок, слава Тобі, Дажбоже мій.

пам'ять про дочку:

Дажбоже мій, заопікуйся душею моєї любної доні (ім'я...), яка покликана в Царство Духа Предків. В ім'я пам'яті про неї, робитиму добродійство. Спрямуй її душу до Предків. І поєднай її з життям безсмертної душі Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведних доньок і синів, слава Тобі, Дажбоже мій.

*пам'ять про брата,
побратима, приятеля:*

Дажбоже мій, заопікуйся душею мого любого брата (ім'я ...), який відійшов у Царство Духа Предків. Я робитиму добродійство в ім'я його. Милосердністю своєю об'єднай душу його з вічним життям душі Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведників, слава Тобі, Дажбоже мій.

*пам'ять про сестру,
посестру, приятельку:*

Дажбоже мій, заопікуйся душею моєї любної сестри (ім'я...), яка відійшла у Царство Духа Предків. Я робитиму добродійство в ім'я її. Милосердністю своєю об'єднай душу її з вічним життям душі Тата Оря і Матері Лель, і всіх праведників, слава Тобі, Дажбоже мій.

(«Мага Віра»)

ГОТУЮЧИСЬ ДО СВЯЩЕННОЇ ГОДИНИ

Рунтато вибирає зі святого письма «Мага Віра» все те, що потрібне для змісту тієї чи іншої священної години. Він прагне, щоб священна година була захоплюючою, багатою, натхненною, переконливою.

Рунтато прагне, щоб віруючі збагачували себе святою наукою рідного Пророка, об'явленою в «Мага Вірі». Він збуджує у віруючих почуття зріднености, взаємопошани, вибачливости, взаємопрощення. Він прагне покращити у віруючих настрої, старається, щоб ніхто з віруючих не був скривджений, пригноблений. Віруючі, відчувши в рунтатові людину щиро, чесно, порядну, відчувши в рунтатові шире хотіння бути слугою народу, хотіння з кожним розділити хвилину смутку і радості, щиро поважатимуть його, як свого духовного тата.

Рунтато метою свого життя усім дає відчути, що життя присвячує проповідуванню науки рідного Пророка, знаючи, що рідний Пророк посланий народові Богом для спасіння народу, для утвердження духовної волі України-Руси. Вірний РУНВіри знає, що РУНВіра — це Дорога Українського Життя, Дорога Духовної Незалежности, вільного самопроявлення; Дорога, яка єднає його Минуле, Сучасне і Майбутнє.

Рунтато знає: коли вірні РУНВіри не чуються на священній годині зручно, приємно, то в цьому вина рунтата, який не добре підготував себе до здійснення священної години, і цим продемонстрував неповагу до себе і до всіх тих, які прийшли на священну годину.

Нижчеподані описи у справі підготовки до священної години, присвяченої святові, є тільки зразком, прикладом.

Рунтато (або виконуючий обов'язки рунтата) повинен підготуватися до здійснення священної години, маючи святе письмо «Мага Віру». Особливу увагу звертає на Дні 42, 44, 46, 47, 49 — «Питання

і Відповіді» та на 48-ий День (Сім Законів Правильного Життя). Проглядаючи ці Дні, знаходить потрібне джерело: записує сторінку (День і розділ), де має читати.

Готуючи оповідь, присвячену святові, користується Показчиком: знаходить у «Мага Вірі» короткі чи ширші описи свята, які має читати на священній годині. Священна година повинна мати плян, де зазначено, що і коли читається, і які молитви, пісні впроваджені в священну годину.

СВЯЩЕННІ ГОДИНИ (С В Я Т А)

1 БЕРЕЗНЯ. НОВИЙ РІК. БЛАГОВІЩЕННЯ.
Рунтато читає в «Мага Вірі» — 22 День, розділ 91-ий, від слів: «Трипільші (Оріяни)...» і на словах: «стрічали Новий рік» читання розділу закінчується. І в 23-му Дні повністю прочитує 52-ий і 53-ій розділи. І прочитує відповідні речення з 22-го Дня, розділ 113-ий.

Вітаючи вірних з Новим роком, рунтато каже, що в цю хвилину має сусід сусідові поклонитися, сказавши: «З Новим роком, з Новим щастям». Треба, щоб після священної години був Новорічний обід.

(Учитель Лев Силенко впровадив Українське літочислення, починаючи від того часу, коли Мізинська культура була в апогеї свого розвитку, і це було 11 тисяч літ тому).

9 БЕРЕЗНЯ. ДЕНЬ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.
У «Мага Вірі» (див. Показчик) подані під прізвисьмом «Шевченко» цитати, або твердження про творчість Великого Генія Тараса Шевченка. Рунтато, користуючись Показчиком, готує оповідь, присвячену святові. Оповідь збагачена даними з життєпису Тараса Шевченка.

7 КВІТНЯ. ВЕРБНА НЕДІЛЯ. Рунтато читає в «Мага Вірі» 19-ий День, розділ 159-ий. У 21-му Дні в розділах 87-му і 88-му читає про походження слова «писанка», і в 7-му Дні читає 64-ий розділ.

Рунтато священну годину кінчає словами: «Святе письмо «Мага Віра» пише (і тут рунтато читає у 34-му Дні, розділ 30-ий, закінчуючи словами: «... продовжуючи життя роду свого»). У Покажчику: «Верба» подані сторінки, де йде оповідь про Вербу.

Після оповіді про значення Верби у поняттях Предків наших, усі присутні на священній годині з гілочками верби (по черзі) підходять до рунтата. Рунтато пучкою торкається до вогкої землі, що є в мисочці на жертвовному столі, і цією ж пучкою торкається до гілочки верби, яку тримає вірний, і каже: «Благословляю Вас, благословляю перші парості Великого дня. Будьте всі щасливі!» (Ці вітальні слова рунтато говорять до всіх, але освятити зобов'язаний кожен гілочку вербну, що П тримає в руці той чи інший віруючий).

Є Звичай: гілочка верби, принесена зі Святини, має бути у вогкому ґрунті посаджена, або має стояти в хаті у збаночку до свята Великодня Світла Дажбожого.

8 КВІТНЯ. БІЛИЙ ТИЖДЕНЬ. Тиждень перед Великоднем Світла Дажбожого рунтато на священній годині оповідає, що наші Предки перед святом Великодня білили хати, замітали подвір'я, і в хаті все впорядковували. І працю що здійснювали з радістю, як священнодіяння, щоб в хаті радісно жилося.

У наведенні хатнього порядку повинні брати участь всі члени родини: дорослі, діти, старі. Родиною в цей час устійнюється, де в хаті чи на подвір'ї яка річ має лежати. Щоб був порядок, усі в родині знають, що ту чи іншу річ взявши, треба П покласти на місце, яке для неї призначене. І такий порядок стає родинним звичаєм. Хто річ узяв і не поклав П на призначене місце, той не шанує родини, робить в родині безпорядок, псує усім настрій, і на родинній нараді такі й подібні неполадки мають бути обмірковані.

Щастя в родині починається від того, що всі П члени дбають про чистоту і порядок в хаті і біля хати. Рунтато читає про Порядок (сторінки подані у Покажчику під словом «Порядок», а також

читає все важливе про Точність (див. у Показчику: Точність, Обов'язок). Та читає окремі розділи з Сімох Законів Правильного Життя. Чистота в хаті вірного РУНВіри є ознакою шляхетности, світло обрядности та запорукою доброго здоров'я всієї Родини.

14 КВІТНЯ. ВЕЛИКДЕНЬ СВІТЛА ДАЖБОЖОГО. Рунтато читає 43-ій День: бере всі ті твердження, які вважає особливо важливими. (Назви свят — Великдень Світла Дажбожого і Різдво Світла Дажбожого створені нашим Учителем Левом Силенком. Очевидно, назви «Великдень» і «Різдво» дуже давні, і вони мають різні значення, і чужа релігія на нашій землі їх використовує для звеличення чужих святошів).

Обряд благословенного освячення калачів. Рунтато йде в супроводі двох помічників. Один тримає перед собою Трисуття, інший — збаночок. Рунтато торкається гілочкою у збаночок з водою і потім цією гілочкою торкається до Іства, що лежить у кошику. І каже виразно, врочисто: «З любов'ю освячується Дажбогом дана благодать. Усіх угощайте, з Великоднем вітайте!»

Після 45-хвилинної священної години у Святині, або біля Святині, здійснюється освячення Великоднього калача. У кошиках, які стоять рядами, вірні мають калачі, писанки та інше Іство. Та в одному кошику повинен бути тільки один калач: бо ж він символізує родинне коло. Калач у нас також має назву «баба» («бабка», у значенні трипільського слова «ба» — бачення, освітлення, єднання зі світлом, добром).

(Значення і опис веснянок, гагілок: див. Показчик «Веснянки»).

(Калач — знамено родинного кола, круглий. Після освячення калача усі вдома споживають калач, не вживаючи ножа: калач має бути так спечений, щоб можна було руками легко взяти частину калача. У давні часи, символізуючи родинне коло, молода роздавала шишки — це зменшена форма

калача). Івши калач, треба лівою рукою підтримувати: щоб крихта не впала: символічне оберігання цілісності Роду.

21 КВІТНЯ. НАВСЬКИЙ ВЕЛИКДЕНЬ — Провідна Неділя. (Наші Предки слово «Нав» уживали у значенні «Дух». Навський Великдень присвячений Духові Предків Рідних та увіковіченню пам'яті тих, які відійшли у Царство Духа Предків Рідних. (Див. 23-ій День, розділ 63-ій, див. Покажчик: Нав).

На священній годині рунтато читає молитви: 19-ту: Молитва Перед Відходом і 20-ту: Його молитва Прощання та 21-шу— Її молитва Прощання. 2-гу: Молитва Єднання з Вічністю і Безмежністю. Ці Молитви є у 52-му Дні, а також в «Катехизисі РУНВіри».

Готуючи оповідь про Навський Великдень, рунтато має (див. Покажчик під словом «Предки») узяти все те величне, що потрібно сказати вірним. На швинтарі рунтато читає в «Катехизисі РУНВіри» у 8-му Дні твердження Учителя, присвячені питанню Життя і Смерти, і значенню, що таке Царство Духа Предків Рідних.

Рунтато читає молитви з «Молитовника». Після молитви рунтато з двома помічниками йде до могил спочилих. Він кланяється кожній могилі, за ним ідуть діти (або їх матері) з кошиком і квітами та мініатюрними круглими хлібінками (розміром 10 сантиметрів). І біля кожної могили мають бути покладені: квіти, хлібінка, і має бути запалена свічка. Після обходу могил рунтато і ті, що з ним, співають пісню: «О, Великий Дажбоже, зорею шлях сія до небесних осель» («Молитовник»).

Після молитовної пісні всі йдуть на поминальний обід.

24 БЕРЕЗНЯ. ЖАЙВОРОНКОВА НЕДІЛЯ (у останню неділю березня). Щедрівки. Рунтато читає у 19-му Дні розділи: 157-ий і 158-ий. Дівчата

приходять на священну годину у вишитих сорочках, з віночками на голові, з кошиками. Після священної години кожна підходить до вірних і каже: «Жайворонки летять, теплінь вістять. Вітайте гостей біля кожних дверей». Дівчина запрошує узяти жайворонка (кожна має особисто спекти і особисто угощати).

Жайворонковий День і День Щедрівок має бути поєднаний. Молодь шедрує: «Щедрик-щедрівочка, прилетіла ластівочка». Рунтато в Показчику (під словом «Щедрівки») бере потрібні дані для оповіді про Щедрівки. Наші Предки, живучи законами Матері-Природи, шедрували у дні прибуття ластівок. (Співати серед зими, в люті морози «прилетіла ластівочка», значить відзначати поневолення душі, спричинене жахом двоєвір'я, яке описане у 50-му Дні: «Як двоєвір'я пригноблює духовні сили народу»).

28 КВІТНЯ. ДЕНЬ ОХОРОНИ ЖИВОТИНИ.

У цей день діти і дорослі угощають Іжею пташок, домашню скотину і всю животину, що живе близько (біля жителів людських). Оповідается, що птахи — вірні друзі людей, даючи переконливі оповіді про користь, яку вони приносять та про шкоду, що завдають садам, огородині. Птахи не знають, що вони добродії і злодії, людина це знаючи, повинна їхнє добродійство шанувати, а їхню шкоду обмежувати. Добре, коли є можливість оповідати дітям про вдачу животины та її спосіб життя.

2 ТРАВНЯ. СВЯТО ВЕСНИ, ДЕНЬ ТАТА

ОРЯ — Первородителя племен наших. Він у травні з родиною йшов у поле, працював і синів навчав хліборобської мудрости. Рунтато бере зі сторінок (поданих в Показчикові: Орь, Родоначальник) все, що є найважливіше, і творить оповідь про Тата Оря, першого у світі орача. З ім'ям Орь пов'язані слова «орач», «орати», «Оріяна», «Ірак», «Іран».

21 ТРАВНЯ. ДЕНЬ РОСЛИННОГО СВІТУ.

Рунтато на священній годині оповідає, чому наші Предки любили ліс, рослинний світ, плекали сади, квіти, мали Священні Гаї, цінували лікувальні рослини. Читає з «Мага Віри» (див. Показчик: Дуб). Читає про Священний Гай, беручи дані, подані на сторінках (див. Показчик: Священний Гай).

26 ТРАВНЯ. ОБХІД ЗЕЛЕНОЇ НИВИ. У сільській місцевості рунтато з вірними виходить в поле. На роздоріжжі похід людей стає. Розстеливши килимки, всі сідають. Найстаріший між вірними з молоддю розкладає багаття. Рунтато читає Молитви. І читає 21 День: розділи 24-ий, 25-ий, 26-ий. І запрошує господарів сказати слово про посіви, передбачити, який буде врожай.

Усі в полі (кожна родина окремо) споживають сніданок. Добре, щоб молодь в цей день спільно з дорослими співала пісень; усім було б приємно чути виступ бандуриста, скрипаля, сопілкаря. І вертатися з поля треба з радістю, з піснями: щоб світ веселився, щоб веселилися поле й небо.

2 ЧЕРВНЯ. КЛЕЧАЛЬНА НЕДІЛЯ, ЗЕЛЕНІ СВЯТА. Рунтато читає: 18 День, у розділі 40-му від слів: «Сухе гілля можна у Священному Гаю збирати», і до кінця цього розділу. І читає у 22-му Дні з розділу 73-го, починаючи зі слів «Зелене Свято — Клечальна Неділя» і кінчає читати в 74-му розділі словами: «...загощують з Дому Вічності у доми своїх дітей і внуків».

(У давні часи на цвинтарях, біля могил Предків Рідних, росли дуби та інші дерева. І гілочки з цих дерев потомки приносили до хати, і ними уквітчували стіни — ознаменовували цим присутність Духа Предків у домі Потомків. Коли тепер цього не можна зробити, то треба з могили спочилих дідів, батьків принести до хати квітку і тримати її біля образу тих, що на цвинтарі спочивають).

22 ЧЕРВНЯ. СВЯТО КУПАЛА. На 22-ох сторінках (див. в «Мага Вірі» Показчик: Купало)

йде мова про свято Купала. Рунтато творить оповідь про Купала і обряд свята (відповідно до місцевих обставин), беручи з «Мага Віри» всі важливі твердження. Перед святом Купала рунтато має зустріч з молоддю, обмірковуючи справи підготовки до Купальського свята.

На Купальському святі юнаки, які мають вже 15 літ, обрядово переходять біля Мага Врат у стан косаків. Юнки, маючи віночки на головах, стверджують, що вони вже квітнуть — переходять у стан косачок (значення вінка на голові юнки див. Покажчик: Вінок), і про це рунтато говорить на священній годині).

7 ЛИПНЯ. ДЕНЬ ЦАРЯ-ЛИЦАРЯ СВЯТО-СЛАВА. У «Мага Віри» присвячені сторінки життю і діяльності нашого славного Предка Святослава. І рунтато бере (див. Покажчик під словом «Святослав») все найголовніше, оформляє оповідь, яку читає на священній годині.

12 ЛИПНЯ. ДЕНЬ ЖЕРТВОДАВЦЯ. Священна година присвячена звеличенню Жертводавців, які своїми ширими дарами помогли (помагають) у будові Храму-Святині, у виданні книг РУНВіри, в проповідуванні науки рідного Пророка, творця концепції віри в Єдиносущого Господа Дажбога.

На священній годині рунтато врочисто читає світлі імена Жертводавців. Їхні імена увіковічені на Стіні Храму-Святині, занесені у Список Світлих Імен Громади вірних РУНВіри. Імена тих Жертводавців, які відійшли в Царство Духа Предків Рідних, усі в Храмі-Святині вшановують шороку хвилиним мовчанням. (Рунтато читає оповідь «Ушанування Жертводавців», яка подана в цій «Священній Книзі Обрядів»).

21 СЕРПНЯ. ОБЖИНКИ. СВЯТО ВРОЖАЮ. У давні часи наші славні Предки мали Свято Першого Снопа (Зажинки). І про це рунтато на священній годині читає у 20-му Дні розділи 180, 181, 183, 184. Треба, щоб в цей час біля Жертovníка Духа Предків Рідних стояв Сніп золотистий, перев'язаний

стрічкою небесного кольору. І щоб були в ньому маки, волошки.

(Юнаки і Юнки заносять до Храму-Святині Сніп, і ставлять його біля Жертовника Духа Предків Рідних. У хвилини внесення Снопа, всі присутні повинні встати).

Рунтато на священній годині читає Молитви. І читає Оповідь, узятую з «Дії Освячення Плодів (садовини, городини, зілля)», що подана в цій «Священній Книзі Обрядів».

Рунтато читає в 21-му Дні розділ 25-ий. (Про Дідуха, Зажинки, Сніп /перший/, (дивись «Покажчик») є дані, які також треба мати на увазі, здійснюючи священну годину.

27 СЕРПНЯ. ДЕНЬ ІВАНА ФРАНКА. Рунтато (див. Покажчик: Франко) читає все важливіше про Великого Генія Івана Франка, подає життєпис, звеличуючи працьовитість, послідовність, цілеспрямованість славного сина України-Руси.

27 ВЕРЕСНЯ — ДЕНЬ СВЯТОЇ «МАГА ВІРИ», день народження рідного Пророка. Рунтато читає з «Мага Віри», з «Катехизису РУНВіри» окремі розділи з життя Пророка. У Храмі-Святині вірні співають пісні (взяті з «Пісенника»): «Учителю рідний» (стор. 96), «Ми підем у світ «Мага Віри» (стор. 102) і пісню «У степах Трипілья-Оріяни» (стор. 102).

14 ЖОВТНЯ. ДЕНЬ ЮНИХ НАРОДНИХ ЗВИТЯЖЦІВ. Рунтато читає у 5-му Дні, розділ 41-ий. І читає у 31-му Дні, розділ 27-ий, у 32-му Дні читає розділ 39-ий до слів: «Коляборанти упокорюють самі себе»; читає у 33-му Дні, розділ 32-ий, читає у 34-му Дні розділи 9-ий і 10-ий.

Є велично, коли рунтато прочитане підкріплюватиме прикладами, беручи їх зі сторінок «Мага Віри».

27 ЖОВТНЯ. ДЕНЬ СЛАВИ НАРОДНИХ БОГАТИРІВ. Рунтато читає у 20-му Дні розділ 229-ий, у 23-му Дні читає розділ 58-ий, у 24-му Дні читає розділ 176-ий, закінчуючи читати словами: «...в їхніх розніжених руках». І треба в Показчику під словом «Відвага» знайти те, що звеличує людину, і взяти до оповіді про подвижників — народних богатирів.

Богатирями є не тільки ті, які проявили подвиг на ратньому полі, а й ті, які в найтяжчих обставинах зберегли вірність Вітчизні, її ідеалам Волі, духовної і політичної незалежності. І не були рабами чужих релігій, ідеологій, авторитетів.

5 ЛИСТОПАДА. ДЕНЬ НАРОДНОГО ГНІВУ до вторжників — чужинців, організаторів концтаборів, тюрем, голодівок. Рунтато на священній годині гнівно говорить про тих вторжників, які на нашій рідній землі умертвляли наш народ, закріпачували його. Прибулі з чужих земель, «розпинали нашу Україну».

І рунтато через кожних п'ять хвилин повторяє речення: «Хто не має ненависти до ворогів Вітчизни, той не має любови до рідного народу. Не можна любити рідну матір і одночасно не мати в душі ненависти до її ката».

Оповідь треба стверджувати прикладами точними, переконливими. У Показчику під словом «Ненависть» подані приклади проявів ненависти. Та ненависть, яка викликана святою любов'ю, — свята. Свята любов до Вітчизни породжує святу ненависть до тих, які умертвляють волю Вітчизни, умертвляють її народ.

12 ГРУДНЯ. ДЕНЬ МАТЕРІ ЛЕЛЬ — Перво-матері, Родоначалниці племен України-Руси. У мові наших Предків-Трипільців слово «лель» мало багато значень, наприклад, «любов», «ніжність», «леліяння», «чарівність», «нєня», «ой, лелечко» (ой, матінко). У Показчику під словом «Лель» подані сторінки, на яких йде мова про Маму Лель. А також в Показчику під словом «Мати» подані сторінки, на яких йде мова про матір.

Щоб священна година була величавою, рунтато бере все важливе, потрібне, і читає з «Мага Віри». І зазначає, що ще від часів Трипільля місяць грудень був місяцем святої Матері (у грудні на полі, на городі вже всі праці закінчені, і вечорами, і днями мати навчає доньок і внучок шити, вишивати, готувати їжу, передає їм свій досвід життя і ту науку, яку вона отримала від матері, бабусі).

23 ГРУДНЯ. СВЯТА ВЕЧЕРЯ, звеличання Родової Гідності, Єдності, Вірності. (Рунтато за тиждень перед Святою Вечерею на священній годині читає у 21-му Дні розділ 57-ий, розділи 58-ий і 59-ий. У 24-му Дні читає в розділі 110-му від слів: «У Оріяні (Трипільській Україні...)», і до кінця цього розділу. І в 34-му Дні читає розділ 49-ий.

І на цій же священній годині читає відповідні розділи з 34-го Дня. У Показчику під словами «Родина», «Родичі» подані сторінки, де є твердження, які (по можливості) рунтато може взяти для оповіді про Свято Різдва Світла Дажбожого.

24 ГРУДНЯ. РІЗДВО СВІТЛА ДАЖБОЖОГО. Рунтато продовжує священну годину, почату на святвечірній священній годині (коли святвечірньою священної години не було, він має все найголовніше сказати на різдвяній священній годині).

На священній годині діти (і юнаки, і юнки) повинні співати пісню «Святая Великая Мати», «Катехизис РУНВіри». У День Матері у всіх хатах сповідників РУНВіри має горіти святий вогник (каганець). У хаті діти свою маму обдаровують квітами, дарунками."

Віруючі вітаються: «З Різдвом Світла Дажбожого!». Вітання має бути у формі молитовного складання долонь, і поклону чола — віруючий кланяється віруючому, думаючи про Світло Дажбоже, що живе в світлій душі людській). У «Мага Вірі» (див. Показчик: «Різдво», «Різдво Світла Дажбожого») є оповіді про Різдвяні Свята у наших Предків і Їхне

значення, і рунтато має для вірних читати все те, що зріднює Потомків з Предками.

6 СІЧНЯ. ВОДООСВЯЧЕННЯ. Рунтато на священній годині у 21-му Дні читає розділ 62-ий, починаючи зі слів: «Зима. Коли сонце виглянуло з-за Кий-гори», і читання закінчує в розділі 64-му словами: «єднання душі людської з душею природи».

Бажано, щоб у сільській місцевості, де є річка чи ставок, на Водоосвячення на льоду стояло льодове колесо (символ сонця), пофарбоване на колір сонця. Рунтато, стоячи з вірними на березі, говорить Молитви. Водоосвячення — свято бадьорости, радости, свято синів і дочок Світла.

24 ЛЮТОГО. ОБРІТЕНСЬКА НЕДІЛЯ. Рунтато читає у 22-му Дні розділ 109-ий і читає розділ 110-ий, і читає розділи 113-ий, 114-ий, 115-ий і 116-ий. Треба, щоб вірні РУНВіри на Обрітенську Неділю робили з тіста пташок, їх пекли і ставили на вікні, кажучи: «Обрітайтеся, птахи, з вирію на поля наші, оспівуйте наші сади і гаї, обрітайтеся до рідного краю!».

25 ЛЮТОГО. ДЕНЬ ЛЕСІ УКРАЇНКИ. Рунтато готує оповідь, маючи на увазі сторінки «Мага Віри», де є важливі мислі геніальної дочки народу, Лесі України. Оповідає про важливіші дані з її життєпису. (Див. Показчик: «Українка».)

* * *

ПОРАДНИК. Рунтато, готуючи оповідь, присвячену тому чи іншому святові, завжди звертає увагу на 50-ий День («Як двоєвір'я пригноблює духовні сили народу»), пояснює, що впродовж віків архиереї Чужовір'я закріпачували українську духовність, даючи їй чужий зміст. І для успішного закріпачення використовували форму українську (мотиви, взори, обрядність), і так творилася рабська культура: по змісту чужа, а по формі — рідна.

У «Мага Вірі» подано ряд інших наших стародавніх свят, про які не згадано тепер в нашому Українському Календарі. Та їх (коли є можливість) треба втілювати в життя, оновлювати, покращувати.

МОЛИТВА ДУХОВНОГО ОСЯЯННЯ

Рунтато читає:

Брати і сестри, віруючі Рідної Української Національної Віри, за мир на землі, за право кожного народу бути господарем на просторах Вітчизни своєї, за волю визнання і вільну духовну творчість, за мирне співжиття народів, за пошану народу до народу, Господу Дажбогу помолімося!

За Україну-Русь, за Її мирне, чисте, святе Небо, за здоров'я Її рік, гір, криниць, ставків, лісів, за здоров'я Її плодоносної землі, за поля золотоколосі, і за могили святі, в яких спочивають наші славні Предки (Трипільці-Скити-Анти-Руси), Господу Дажбогу помолімося!

За святу науку рідного Пророка, за уряд України-Руси, який відстоює духовну, економічну, політичну і державну незалежність України-Руси, за славне військо Українське, за його відданих воїнів і командирів, за всіх людей на планеті Земля, що доброзичливо ставляться до Вітчизни нашої, Господу Дажбогу помолімося!

За здоров'я наших дітей, щоб вони росли бадьорими, вихованими, кмітливими, вільними, за здоров'я наших матерів трудолюбних, милих і чепурних, за здоров'я татусів трудолюбних, відважних, винахідливих і діловитих, за здоров'я наших бабусь і дідусів, Господу Дажбогу помолімося!

За всіх синів і дочок наших, що працюють поза межами України-Руси, і завжди думами линуть в Україну милу, в чарівну Вітчизну свою, за всіх недужих, скривджених, зубожілих, заблуканих, обманутих, зраджених, ув'язнених, обікрадених, зневажених, Господу Дажбогу помолімося!

Дажбоже наш, Всевишній Господи, Володарю Неба і Землі, Ти єси Світло світла. Ти Мати мамів наших. Ти Тато татів наших. Ти зерно Безсмертя. Ти Життя життів.

Ти твориш силу в силі, рівновагу в рівновазі, світло в світлі, красу в красі. У Тобі, Дажбоже, затаєне Минуле, Сучасне і Майбутнє нашої чарівної плянети Земля. О, Дажбоже, вислухай наші Молитви. І охорони нас від недуг, від видимих і невидимих ворогів. Охорони від гніву, журби. І благослови наше трудолюбне життя.

Благослови світ України-Руси. Слава Тобі, Всемогутній і Вічний, Всеправедний і Милосердний Господи!

Молитву Духовного Осяяння рунтато може казати і під час здійснення священної години і в дні свят у Святині або на врочистостях, що відзначаються вірними РУНВіри в діброві, на полі, біля ріки, ставка.

СЛОВО БЛАГОРОДНОГО ПОКАЯННЯ

Вірний РУНВіри бажає на священній годині висловити покаяння, що ним була зроблена помилка.

І про це повідомляє рунтата, який йому призначає (після домовлень) час читання Покаяння. Рунтато, здійснюючи священну годину, говорить:

— Брати і сестри! На світі не було, немає і не буде людей непомильних. Святе письмо «Мага Віра» пише, що глупа людина та, яка, зробивши помилку, не хоче її виправити. Розумна людина та, яка, зробивши помилку, старається її виправити. І цим вона стверджує і свою добру вдачу, і своє шляхетне виховання. І прагнення до самовдосконалення.

Людина, виправляючи сама свої помилки, покращує себе. Облагороднює своє єство, правильно розуміє себе й інших. Наш Учитель Лев Силенко каже, що людина, яка не здібна сама в собі поневолювати нижчі жадання, не здібна бути людиною вільною, шляхетною, успішною. Визначення, що таке «Нижче жадання» і що таке «Вище жадання» подане в Катехизисі РУНВіри «Навчання. Пісня. Молитви».

Хто здібний сам побачити свою помилку і її виправити, хто здібний попросити пробачення, покаятися, що словом непродуманим, докірливим, прискіпливим, порушив спокій душевний іншій людині, той здібний бути достойною людиною. У обрядах сповідників РУНВіри є дія прийняття покаяння.

Вірний РУНВіри (побратим, посестра) підходить до святощів — до Жертовника Духа Предків Рідних. І кланяється знаменові Дажбожому, усім вірним у Святині і рунтатові.

Побратим (посестра) читає Покаянне Слово:

— Милосердний Господи, Дажбоже мій, визнаючи науку рідного Пророка, я знаю:

достойний і справедливий той, хто має розум і світлу відвагу сам свої помилки виправляти. Хто має благородну відвагу попросити пробачення. І цим освітити свою душу світлом миру і згоди. І я прошу вибачення в ім'я миру, згоди в родині, і між всіми нами, побратимами і посестрами.

Після слів Покаяння, покаючий ставить свічку біля Трисуття. Молитовно склавши руки, усім кланяється і відходить.

Рунтато говорить:

— Брати і сестри! Бувають в житті години тривожні, які хвилюють душу, серце, стомлюють розум. І в ці часи людина найбільше робить помилок. Після хмарного неба й бурі приходить погода, небо опромінюється сонцем.

І так є й з людиною. Кожний сам собі робить добро, висловлюючи слово покаяння, бо цим звільняє свою душу від думок, сам себе вводить у світ достойного Розуму і Душевного Спокою.

І ніхто не має права питати: а що ж ти лихе вчинив? Душа людини є недоторканою. І ніхто не має права в неї вторгтися зі словом докору і допитливості. Побратим (посестра, ім'я його чи її треба сказати) словом Покаяння довів (довела), що він (вона), шанує нас. І заслуговує пошани від всіх нас.

У вірних РУНВіри є діюча мораль: хто має печаль на душі, тому треба показати нашу любов. Хто впав, тому треба допомогти піднятися. Хто потрапив у біду, тому треба допомогти з біди вийти. Такі закони маючи, ми творимо єдність в родині сповідників РУНВіри. Творимо покращання нашого душевного і тілесного здоров'я.

Усі читаймо святе письмо «Мага Віра». Вона є дороговказом життя нашого. Вона є світлом знань і законів Української Дороги Життя. Слава Всевишньому Дажбогові, Єдиносушному і Милосердному Господеві нашому!

УШАНУВАННЯ ЖЕРТВОДАВЦІВ

На священній годині, після Молитв і читання «Мага Віри», рунтато говорять:

— Брати і сестри! На всіх материках планети Земля стоять святині різних релігій. Святиня — це Дім, де моляться віруючі. У кожній Святині є святощі (стоять символи, статуї чи образи пророка, його заповіді, слова, взяті з його писань, стоять (на престольному столі) священні речі, які вживаються під час здійснення священних обрядів, молитв).

Святині стоять на славу Господню, ім'я Якого достойний народ вимовляє по-рідному. У Арабів — Аллах, у Індусів — Брагма, у Персів — Агура Мазда, у Юдеїв — Саваот, Єгова. В Українців — Дажбог. Віруючі, ставлячи Святиню, звеличують свою віру в Бога. Звеличують Бога і самі себе, свій спосіб життя, свої обряди.

Святині ставили багаті володарі (імператори, монархи, царі). І є багато таких Святинь, які ставили бідні віруючі, натхненні любов'ю до свого Пророка (наприклад, Святині, поставлені на славу Пророка Заратустри, Пророка Будди, Пророка Мойсея). У будову Святині народ чи плем'я вкладає

все: розум, силу, скарби, талант, хвилювання. І свій погляд на красу і світ. І свої розуміння Господа.

У святому письмі «Мага Віра» наш рідний Пророк Силенко оповідає, який мала вигляд Святиня Дажбожа в Києві більше ніж 1000 літ тому. Глянувши на цю Святиню, можна було відчутти, яку має вдачу народ і які в нього таланти. Жорстокі хрестителі на нашій землі наші Святині руйнували, палили, осквернювали. І робили це для того, щоб наша творчість була на нашій землі на наших очах і на очах наших дітей зневажена.

Справді, це був жорстокий прояв зневаги до киян. До їхніх предків, до їхнього способу життя, до їхньої моралі, культури, обрядності. До їхньої історії. І робилося це, щоб вже третє покоління не знало — хто були його діди. І жило, мучилося, як деревина з підрізаним коренем.

Після 1000-літнього гоніння, гноблення і приниження, прийшов до нас Богом посланий рідний Пророк. І Він в ім'я нашого спасіння, в ім'я нашої духовної волі і гідності, звістив нове святе розуміння Господа.

Дав нам нові Заповіді. Дав нам святе письмо «Мага Віру», Сім Законів Правильного Життя. Об'явив нам рідне розуміння рідної історії України-Руси. І поставив першу в цьому тисячолітті Святиню, давши їй ім'я — Святиня Матері України, Соборний Храм вірних РУНВіри.

Рунтато (перед священною годиною домовившись), запрошує на священній годині двох-трьох жертводавців найвизначніших, щоб вони (кожний маючи десять хвилин часу) сказали слово. І добре, щоб кожний з них вже був до слова приготовлений.

Рунтато врочисто кладе свядану на груди жертводавцеві. (Святинна свядана для цієї дії призначена, має перед цим лежати на жертвовному столикові). І рунтато говорить Молитви (23. Молитва священної Сповіді, 1, 2, 3, 4, 5, 6. Дивись у «Молитовнику»). Після Молитв рунтато каже:

— І в родині вірних РУНВіри є визначні жертводавці-фундатори. І їхніми іменами всі ми гордимось і звеличуємо їх. І запрошуємо їх сказати слово.

Жертводавець, вклонившись до Жертovníка Духа Предків, до рунтата і до всіх присутніх, говорить про своє життя і про приємність складати пожертви на утвердження Рідної Української Національної Віри — об'явленої у святому письмі «Мага Віра».

Після виступу Жертводавців, рунтато говорить:

— Поклін Вам, достойні! Ви є святим прикладом особистого благочестя. Особистої гідності, шляхетности. Ви своєю жертвенністю показали свою золоту любов до Матері-Вітчизни, до всіх племен нашого народу, до вчення рідного Пророка, до Всеправедного і Всюдисущого Господа Дажбога.

Брати і сестри! Я маю велику честь у День Жертводавця з любов'ю тут прочитати Імена визначних жертводавців (читає їхні імена.....). Ми завжди будемо у Святині звеличувати світлі імена. Усі ми і наші діти, і внуки передаємо Вам квіти нашої світлої любови, наш поклін. Усім бажаємо многая літа!

Діти дають квіти.

Рунтато говорить:

Брати і сестри! Імена тих жертводавців, які вже відійшли у Царство Духа Предків Рідних, ми сьогодні, так як і щороку, вшануємо хвилинною мовчанкою. (Усі встають. Хвилинна мовчанка). Опісля: обід, присвячений Жертводавцям.

ДІЯ ОСВЯЧЕННЯ ТРИСУТТЯ (ЗНАМЕНА ДАЖБОЖОГО), ОСВЯЧЕННЯ ЖЕРТОВНИКА ДУХА ПРЕДКІВ РІДНИХ

Рунтато говорить:

Брати і сестри, сини і доньки Матері України-Руси! Довгі віки ми томилися в тяжкій неволі. Гнобили нас архиєреї Чужовір'я. Прививали нам рабське іноземне розуміння Бога, Життя, Світу. І вчили нас благоговіти перед святошами, принесеними з Чужини. І вчили нас зневажати святощі рідні, творені впродовж тисячоліть на землі Оріяни-Скитії-Антії-Руси-України.

Після 1000-літнього перебування в Домі Неволі, сталося святе Господнє благословення. Щоб ми, брати і сестри, стали вільними людьми, Господь Дажбог зглянувся на наші страждання і послав нам рідного Пророка, народженого над Дніпром у глиняній хатині, покритій соломою. І він (Учитель Лев Силенко) звістив усім нам Нову Благу Вість. Звістив нове рідне розуміння Господа Всеправедного і Єдиносущого.

Рідний Пророк каже: «Я вірую: Дажбог — Свідомість Світу, і Людина по-

стала з Свідомости Світу. Свідомість Світу — Самоволодіюча Всевишня Сила, Світло, Безмежність, Вічність, Гравітація, самонаснажуюча Дія (незнищима Енергія несвідомого і свідомого буття).

Я вірую: Дажбог — це Дія, яка в Людині творить хотіння жити, хотіння бачити себе в діях своїх, хотіння працювати, учитися, самоутверджуватися, і хотіння вмерти в обороні життя, в обороні племені свого. Дажбог — Свята Правда, яка облагодіює справедливість.

Дажбог — життєтворяще Світло, яке все освітлює. Дажбог — святий Дух, який все одухотворює. Дажбог — Воля, яка все облагороднює. Життя в Дажбогові і Дажбог в житті. Людина у Свідомості Світу і Свідомість Світу в людині.»

Рунтато підходить до Ж.Д.П.Р. і, молитовно склавши руки, кланяється Йому. І потім, тримаючи руки молитовно, кланяється вірним у Святині. Бере святе письмо «Мага Віру», і цілує знамено Дажбоже, зображене на «Мага Вірі», стає біля трибунки. Говорить Молитву:

Дажбоже,
Ти Святий Дух народу мого,
Ти єдиний, моя віра в Тебе єдина,
Ти могутній, моя віра в Тебе могутня,
Ти безсмертний, мій народ безсмертний.

Дажбоже,
Люблю Тебе, щоб в моєму народі була
любов,
Обожнюю Тебе, щоб мій народ мав Рідну
Віру

Обороняю Тебе, щоб мій народ мав волю,
Ти і я — Одна сутність духа і тіла,
Ти і я — Одне минуле, сучасне і майбутнє,
слава Тобі!

Рунтато пучкою торкається до води і потім до землі. І щею ж пучкою торкається до Трисуття, і в цей час говорить:

— Іменем Господа Дажбога благословляю і освячую Жертовник Духа Предків Рідних.

І після цих слів починає лунати пісня «Ми не будем просити спасіння у священних синів Чужини» (дивись: «Навчання. Пісня. Молитви»).

Пояснення: Жертовник Духа Предків Рідних, на якому стоїть знамено Дажбоже, Трисуття має всі ті символи, що й завжди (стоїть чаша з Дніпровою водою, стоїть чаша з землею (з поля Трипільського). Стоять колоски, квіти, горять свічки, лежить святе письмо «Мага Віра»).

Треба, щоб рунтато оповів про значення Трисуття (Яв — світ матеріальний, Нав — світ духовний і Прав — Світ Правил матеріального і духовного життя). І був ознайомлений з оповідями «Мага Віри», що подані на сторінках, зазначених у «Покажчику» під словами «Тризуб», «Трисуття».

ДІЯ ОСВЯЧЕННЯ ПРАПОРУ

Рунтато, маючи свядану і на грудях Трисуття (знамено Дажбоже), стає на площі, в залі громадської установи чи іншому місці, де звеличуватиметься стяг України-Руси. Дві особи, які уповноважені репрезентувати прапор (стяг), тримають прапор перед собою на долонях акуратно складений.

Рунтато говорить молитву:

Брати і сестри, сини і доньки Дажбожі,
Господом Дажбогом до народу посланий

Пророк Силенко у святій своїй молитві висловлює думи, Віру і Любов до Вітчизни.

« Дажбоже мій, Ти Святий Дух народу мого, в Тобі життя, в Тобі сила, в Тобі розум і любов народу мого. І щасливлюся я щастям народу мого, і вічну я вічністю народу мого. Ти єси Безсмертний, мій народ безсмертний Твоїм безсмертям, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти могутній, бо моя віра в Тебе могутня тому, що вона Твоїми таїнами в моїй душі народжена і освячена. І Тобою вона благословенна в ім'я волі і сили, слави і безсмертя народу мого в Царстві Вічності Твоєї, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти єдиний, бо моя віра в Тебе єдина, Тобою утверджена в душі моїй, щоб я мав щастя єднатися чуттями і думками з Тобою і був сам собою у Царстві Твоєму. У світі роду свого. І з ім'ям Твоїм, і в ім'я Твоє творив добро на славу Вітчизни рідної, Дажбоже мій! »

Святе письмо «Мага Віра» багате божественними Молитвами. Молитвами високої Душі, світлої Віри, духовної Волі.

О, Дажбоже наш, Ти святая Таїна Вічності. Ти в усьому і все є в Тобі. Ти свята Душа Безмежності. Ти святе Слово Життя.

Дажбоже, Всеправедний Господи, Ти Світло душі нашої. Ти блаженство нашого спокою, нашої Віри, нашої Любови, нашої Дії. Ти натхнення Молитви нашої. Ти Свята

Заповідь Народу, Єдиносущий і Милосердний Господи наш.

Брати і сестри, діти Дажбожі! Прапор — це знамено нашої Волі, Сили, Порядку нашого. Знамено нашої незалежної Влади. Знамено єднання минулих, сучасних і майбутніх поколінь. Прапор — знамено, освячене кров'ю і сльозами кращих синів і дочок.

Щоб ми були завжди ми, щоб ми могли вільно і достойно самі себе визначувати, маючи достойне місце на планеті Земля, ми звеличуємо наш Прапор. Звеличуємо святість Вітчизни нашої, над якою не має права домінувати жодна в світі чужа мілітарна, релігійна і культурна емблема. Наш Прапор — це святий символ нашого Єства.

У що хвилину всі присутні беруться за руки. Рунтато пучкою торкається до води святого Дніпра (воду тримає в збанку юнак або юнка) і торкається пучкою до землі, що взята з лану Трипільського.

Рунтато каже:

Іменем Господа Дажбога Єдиносущого благословляю і посвячую цей прапор».

І тут же торкається цією пучкою до прапора. І бере прапор з долонь юнака і юнки і цілує прапор. Коли рунтато поцілував прапор, лунає Національний гімн. І святинна пісня вірних РУНВіри: «Ми не будемо просити спасіння у священних синів чужини». (Див. «Навчання. Пісня. Молитви»).

ДІЯ ОСВЯЧЕННЯ ПЛОДІВ (САДОВИНИ, ГОРОДИНИ, ЗІЛЛЯ)

Рунтато в Святині на священній годині від імени вірних РУНВіри врочисто висловлює святу благодарність Дажбогові, Творцеві Життя, Милосердному Господу за всі плоди земні (садовину, городину, зілля).

Рунтато читає молитви: 2-гу, 3-тю з розділу 1-го «Молитва рідного богорозуміння». І читає з розділу 3-го «Молитва Священного Облагородження», 1-шу Молитву. І читає з розділу 4-го «Молитва Священної Осяяности», 3-тю Молитву, 4-ту Молитву і 5-ту Молитву.

Після Молитв рунтато говорить:

— Брати і сестри, сповідники Рідної Української Національної Віри, об'явленої з волі Господа Дажбога Пророком Силенком, ми щасливі люди. У нас є Рідна Дорога Життя, благословенна Дажбогом. Благословенна світлими Предками нашими.

Усі ми є дітьми України-Руси. І всі ми в Світі відомі, як Перші хлібороби — творці брильянтної Трипільської хліборобської культури, творці благородних розумінь Світу.

І наш світлий Родоначальник має ім'я Орь, що означає: той, хто творить хліб (оре ниву, хлібороб, орач). Хлібороби вважали себе людьми вищої культури. Вони в цьому були переконані, знаючи спосіб життя мандрівних племен (мисливців, пастухів).

Сьогодні у Святині маємо зразки плодів (садовини, городини, зілля). Дажбог щороку обдаровує нас сонячними плодами. Обдаровує, як любих дітей своїх. І ми поклоном і вірою в Дажбога висловлюємо Йому,

нашому Господеві, благодарність. Почуття благодарности, притаманне вдачі нашій.

Брати і сестри, сповідники істинної Віри в істинного Господа Дажбога! В ім'я Правди, в ім'я Любови і Добра, я з Дажбожим благословенням освячую плоди ці (садовину, городину, зілля). Освячую краплинами святої води Дніпрової. Освячую крихтами святої землі з поля Трипільського.

Ми в душі відчуваємо діяння душі наших Предків-Трипільців, які 7 тисяч літ тому жили над берегами Дніпра і його приток солодководих. Вони нам у спадщину передали багату землю. І багату любов до землі Матері-Кормилиці.

Рунтато пучок зілля зволожує у воді. І спокійно робить біля кожного кошика (над плодами) Трисуття у формі «». І говорить:

— Ім'ям Дажбожим благословляються і освячуються плоди на здоров'я життя нашого. Слава Дажбогові, слава Дажбогові, слава Дажбогові!

ДІЯ ОСВЯЧЕННЯ КРИНИЦІ, СТАВКА, ДЖЕРЕЛА, КОЛОДЯЗЯ І ВЗАГАЛІ ДЖЕРЕЛА ВОДИ, ПРИЗНАЧЕНОЇ ДЛЯ ПИТТЯ

Перед дією освячення води робляться заходи, щоб лябораторія офіційно ствердила, що вода придатна для пиття. Рунтато, не маючи такого ствердження, освячення води не здійснює.

Рунтато, стоячи перед водою, говорить молитви:

— Дажбог — Світло. Ми у Світлі і Світло в нас. Немає віри вищої за Світло.

Дажбог — Єдиносущий і Всеправедний Господь наш, Датель несвідомого і свідомого Буття.

Єднаймося серцями, збагачуймося мислями і святою нашою вірою, чуючи молитви рідного Пророка, нам посланого Господом на спасіння і на славу нашу.

Дажбоже мій, Ти Святий Дух народу мого, в Тобі життя, в Тобі сила, в Тобі розум і любов народу мого. І щасливлюся я щастям народу мого. І вічну я вічністю народу мого. Ти єси Безсмертний, бо мій народ безсмертний Твоїм безсмертям, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти могутній, бо моя віра в Тебе могутня — Твоїми таїнами в моїй душі народжена і освячена. І Тобою вона благословенна в ім'я волі і сили, слави і безсмертя народу мого у царстві вічності Твоїї, Єдиносущий Дажбоже мій!

Дажбоже мій, Ти утвердив життя племені мого на землі багатій. На ній ріки солодководі, на ній сонце лагідне, на ній поля квітучі, на ній гаї співучі. І щедро обдарував Ти внуків своїх і волею, і любов'ю, і вродою, і силою, щоб були вони самі собою, щоб самі були творцями віри своєї. І щоб жили вони вічністю у вічності Твоїй, Дажбоже мій!

Дажбоже мій, щасливий я з Тобою. Ти душу мою живиш світлом і красою. Ти тіло моє живиш хлібом і водою. Ти світ мій твориш радістю й сльозою. І я в труді й

подвигах утверджую себе на благо народу мого. І на славу імени Твого, Дажбоже мій!

Брати і сестри, світлі діти Дажбожі, так є: ми діти Дажбожі, а не раби того чи іншого іноземного божества. Ми радощі і смутки Дажбожі, бо ми живемо в Дажбогові і Дажбог живе в нас.

І знаємо ми істину: життя (первопрояви життя) постали там, де була вода. І ми, люди, живемо тому, що наше тіло створене з води. Є відомо: коли людина важить сто кілограмів, то вісімдесят з них — це вода. Меншає в тілі води, людина тяжко хворіє. Людина вмирає, коли в її тілі немає потрібного рівня води.

Та життя і здоров'я наше залежить (і про це пише «Мага Віра») і від того, яку воду ми споживаємо. Якщо вода чиста, свіжа, багата на потрібні для нашого життя мінерали, то тіло наше багатіє здоров'ям.

Щасливе життя там, де є здоров'я. Здорові наші діти — здорове майбутнє народу. І успішний хід нашої Вітчизни у світле Майбутнє. «Мага Віра» пише, що в наших степах у колодязях джерелить вода, яка впродовж багатьох тисячоліть будувала здоров'я перших поколінь племен Індо-Європейських.

Сотні мільйонів років наша Батьківщина була покрита мілким морем, дно якого мало чистий жовтий пісок. Впродовж мільйонів років вода поступово зникала. І в цей час родився наш святий Дніпро і його солодководі джерельні притоки. І земля

покривалася буйним рослинним світом. То Дажбог, істинний Господь, готував для нас, для улюблених дітей своїх, колыску доброго життя під сонцем лагідним, на землі життєдайній.

І наші родоначальники (тато Орь і мати Лель) любили Дажбогом даровані землю, ріки, ставки, ліси, степи. Обожднювали чарівний світ, що їх оточував. Бачили в ньому своє дихання і дихання Дажбоже. І на світ, в якому вони жили, дивилися, як на дім рідний.

І мали вони віру, що на воду не можна плювати, на воду не можна сміття викидати, бо то гріх. Святу воду, яка дає життя, не можна забруднювати, зневажати, бо вона є даром Дажбожим. Такі світлі, розумні і доцільні в нас були поняття.

Та вторгнулися на нашу землю іноземні пастири, які зневажливо ставилися до рік, джерел, гаїв, лісів, степів. І вони посіяли зло в наших душах, кажучи: не думай про земне, не дбай про земне. Думай про царство небесне, про переселення на небо. І наші люди цим зайдам-пастирям повіривши, почали хворіти душею і тілом. Почала марніти сила синів і дочок України-Руси.

Брати і сестри! Усіх прошу взятися за руки, і цим ознаменувати нашу святу любов до Матері-Природи, до істинного Господа Дажбога. (Рунтато, ці слова сказавши, жде поки всі візьмуться за руки.).

Рунтато говорить:

— Іменем Господа Дажбога, іменем рідного Пророка, іменем усіх вірних РУНВіри освячую цю життедайну воду. І благословляю силу ПІ природи. (Рунтато знаменем Дажбожим (Трисуттю) торкається до води і знамено піднісши до уст своїх, цілує його. І черпає в горнятко води, і п'є).

І каже:

— Ми всі клянемося, думаючи про своє здоров'я і здоров'я дітей наших, клянемося берегти чистоту колодязів, криниць, рік, ставків, з яких черпаємо воду для споживання нашого і нашої скотини та іншої животины.

ПРИМІТКА: Бажано, щоб після освячення води, всі тут присутні пили воду. І співали врочисті пісні, присвячені красі Вітчизни, ПІ природі (рікам, степам, лісам, горам). І добре, щоб в цей час кожний брав у посудину води до хати, що символізує обіт: зберігатиму чистоту води, як власне здоров'я.

**МОЛИТОВНЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ І
ОСВЯЧЕННЯ МІСЦЕВОСТІ,
ДЕ ПОЧНЕТЬСЯ БУДОВА СВЯТИНИ, ШКОЛИ,
УСТАНОВИ, РОДИННОГО ДОМУ ТА ІНШОЇ
БУДІВЛІ. А ТАКОЖ — МОЛИТОВНЕ
БЛАГОСЛОВЕННЯ І ОСВЯЧЕННЯ КУПЛЕНОГО
ПОЛЯ, ПІДПРИЄМСТВА, МАЙДАНУ,
ПЛОЩІ, ЛІСУ, СТАВКА**

Рунтато (маючи одяг рунтатський і свядану та все інше потрібне для благословення) починає благословення Молитвами. Читає:

— Дажбоже — Дателю Життя, Госпо-

ди Всеправедний і Єдиносущий! Ти єси Світло дня, з якого постало несвідоме і свідоме буття. Ти дав нам Життя. І обдарив нас святим хотінням жити, хотінням любити, хотінням працювати, хотінням бути творцями. О, пресвітлий Господи наш, святі таїни великої сили Твоєї!

У святому письмі «Мага Віра» наш рідний Пророк каже, що людина повинна сама себе хвалити достойним життям своїм, працею, творчістю. І так воно й є: щасливо живе той, хто, маючи здоров'я і кмітливість, добрі справи довершує, усі труднощі перемагаючи терпеливо, наполегливо, розумно.

Хто спокійно і наполегливо перемагає труднощі в праці, той сам себе покращує. Сам свою діяльність удосконалює. І цим сам себе хвалить, і звеличує рід свій і приятелів своїх.

Дажбоже, Ти творець Світу Безсмертного і Величного, благослови, Всевишній, ту справу, яка буде тут при Твоїй допомозі почата.

Брати і сестри, знаємо: щоб праця була довершена успішно, треба діяти, втілюючи в життя Сім Законів Правильного Життя, об'явлені у святому письмі «Мага Віра».

Наші світлі Предки нам на віки-вічні передали землю милу, багату, квітучу, щоб ми на ній жили і множилися. Вільно утверджували своє життя на славу Дажбожу. На щастя дітей і внуків. І ми любимо рідну землю, як святу матір-кормилицю. І дбає-

мо про П здоров'я і квітучість. І в лихі часи всі П боронимо, не шкодуючи життя свого.

Ми так, як і славні Предки наші, віримо: вода — святе джерело життя. Небо водою напуває матір-землю. І напуває водою всі краплі нашої крові. Дає нам силу і здоров'я. І я, священнослужитель Дажбожий, святою землею і святою водою, і ім'ям Господа Дажбога, благословляю тут заплановану працю. І освячую це місце праці і працю працівників, яким бажаю доброго здоров'я. І успішних трудових днів. Слава Дажбогові!

Рунтато торкається пучкою до води, що є в обрядовому збанкові, і шією ж пучкою торкається до землі, що є в обрядовому збанкові, і торкається шією пучкою до місця, де буде праця починатися.

Після здійснення обряду благословення і освячення, рунтато вітально подає руку тим, які його запросили. І, молитовно склавши руки, усім кланяється і відходить. ☉

ПРИМІТКА: У хвилини здійснення благословення і освячення, біля рунтата помічники тримають у збанку воду Дніпрову і в збанку землю з поля Трипільського. Треба, щоб у хвилини Освячення була вже почата праця (символічно лопатою зроблений початок дії). І рунтато має до свіжої землі торкнутися пучками, що є зволожені Дніпровою водою і ознаменовані крихтами землі Трипільської. Або — до поля, площі, ставка.

**МОЛИТОВНЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ
ЗАКІНЧЕНОЇ ПРАЦІ,
ДОВЕРШЕНОГО ЧИНУ, БУДОВИ ШКОЛИ,
ДОМУ, УСТАНОВИ. ТА ІНШИХ
ДОВЕРШЕНИХ ЧИНІВ.**

Рунтато прибуває на виклик родини, представників спільноти, установи, комітету чи приватних осіб. Дію благословення здійснює, маючи рунтатський одяг, свядану.

Благословення починає Молитвами.

Дажбоже, Ти Святая Таїна Вічності. Ти Святая Душа Безмежності. Ти Святеє Слово Життя. Ти Світло душі. Ти Голос спокою. Ти Натхнення молитви. Ти в сльозі і в усмішці. Ти Заповідь безсмертя в Безсмерті народу, Єдинорідний Господи, Дажбоже!

Дажбоже, Правильне Життя має Правильне Хотіння, яке ознаменоване Любов'ю, Справедливістю, Послідовністю.

Правильне Життя має Правильне Виконання, яке ознаменоване Відповідальністю, Точністю, Дисципліною.

Правильне Життя має Правильне ставлення до себе й оточення, яке ознаменоване незалежним, небайдужим, узгодженим «я».

Дажбоже, тільки той живе, хто бореться за життя, життя своє сам удосконалюючи Повноцінним Знанням, яке ознаменоване Роздумами, Навиками і Здійсненням.

Дажбоже, освіти і освяти Рідну Віру душі нашої. Ми віримо беззавітно, що найкраща молитва до Тебе та, що промов-

ляється дією. І перед постановням початку всіх початків Тобою була створена дія.

І світ без дії не був би світом. І буття без дії не було б буттям. І життя без дії не було б життям. І людина без дії не була б людиною.

Ми, сповідники РУНВіри, свято віруємо: початком усіх початків була дія. І коли б не було Дії, не було б Світу. З світлої дії постала людина для дії. І живе вона в дії.

У цю хвилину всі ми тут радіємо, бо бачимо: довершена праця, в яку вкладені розум, любов, хвилювання, терпіння, радість.

Я благословляю завершення (треба назвати школи, установи, дому чи іншої праці фізичної чи розумової). І благословляю всіх тих, які цю працю собі і людям потрібну завершили. І молюся, щоб в цьому (домі, в цій школі, в цій установі) усі перебуваючі горя не знали. І працювали собі на щастя й здоров'я.

І знаменем Дажбожим (рунтато осінює будову, рукою перед собою повільно зображує знак «») осяюю мир, успіхи і дні світлі усім тут проживаючим і працюючим. Слава Дажбогові, Всеправедному Господу нашому, слава!

ПРИМІТКА: Коли рунтато благословляє людину, яка повернулася з далекої подорожі, він не повинен говорити тих слів, які відносяться до будови дому, школи, установи та іншого чину. Благословляючи закінчення будови школи, рунтато висловлює найкращі побажання учителям та учням.

ВІДПОВІДАЮЧИ НА ПИТАННЯ

1. Що ж означає слово «церква»? Звідки воно, чие воно? І як воно потрапило в Україну-Русь? Грецьке слово «кіріос» значить «пан», «господар», «цар», «майстер», «володар». І звідси — «кирякон» — «володаря дім» (царський дім).

У «Мага Вірі» читаємо: «Гречини (ромєї) випросили в царя Ігоря право мати в Києві біля торгу киякон», 18,84. Кияни почали «кирякон» вимовляти як «ширякон», а потім як «церква». А Серби, Хорвати як «црква», Богемці — «шіркев», Шведи — «кирка», Данці — «кірке», Німці — «кірхе».

Латини (римляни) визначають «дім молитви» словом «екклезія» (очевидно, у грецькому значенні «збори громадян» і в новому понятті — «дім господаря, лорда»). Латинізовані Іспанці кажуть «іглезія», а Французи — «етлізе».

Учитель Лев Силенко каже, що слово «екклезія» рівнозначне санскритському слову «грама». Санскритське «грама» в точному перекладі на нашу мову значить «громада». Тепер в нас воно вимовляється як «храм». Та Серби-Хорвати і сьогодні кажуть «грам» у значенні «храм», «громада», «церква».

Стародавнє слово «святиня» має санскритський (трипільський) корінь «света», що значить «світло», і потім — санскритське слово «свастя», що значить «щастя», «світлий», «святий», «свічка», «святинище». Маючи спільний корінь, ці слова (особливо в давнину) були зближені своїм значенням.

У середині 20 століття в Україні слово «святиня» почало вживатися у викривленому значенні: «несуть партизани прапор — свою святиню», «могила отамана Сірка стала нашою святинею». А правильно ж треба казати і писати: «стала нашими святощами». «Прапор національний — наші святощі». Нерозумно слова «святиня» і «святощі» змішувати, надаючи їм одне значення.

Учитель Лев Силенко, об'явивши віру в Єди-
носушого Господа Дажбога, замість слова «церква»
впровадив слово «святиня». І звідси Ним дана назва
— Святиня Матері України. У правильному зна-
ченні слова «соборний храм» означають «соборна
громада». Соборний Храм Святині Матері України.

2. Там, де постає Громада вірних РУНВіри,
має бути Святиня (Дім Молитви, Сходини вірних
РУНВіри). У Святині стіни білі, або ледь жовтаві.
Нагадують колір пшеничного стебла. Стеля і свя-
щенна стіна мають колір Неба. У Святині багато
світла, та не повинні бути відблиски, різкі промін-
ня, які стомлюють зір. На бічних стінах і на захід-
ній стіні немає образів, малюнків: увага віруючих
присвячена роздумам, душевному спокоєві і словам,
які читає рунтато, маючи святе письмо «Мага
Віра».

3. У Святині є площадка, яка має висоту (від
долівки) 45 сантиметрів. На площадці (вона щільно
підходить до трьох стін: до священної стіни і до
тих стін, що по боках) посередині, на віддалі одного
метра від священної стіни, стоїть Престіл прямокут-
ної форми, покритий синім покривалом. На Пре-
столі (столі) посередині стоїть Трисуття (знамено
Дажбоже в обрамленні променистого сонця).

«Трисуття» — так наші Предки називали зна-
мено Дажбоже України-Руси. Назву «тризуб»,
придуману істориком Кара-мурзою (Карамзіном),
ми відхилили. Трисуття має строго геометричну
форму, що ознаменовує Точність, Порядок, Орга-
нізованість, Духовну Самодисципліну і Три Основи —
Яв (матеріальний світ), Нав (духовний світ) і Прав
(Правила існування духовного і матеріального
світів).

По боках золотистого Трисуття (Трисуття
зображене в колі, від якого йдуть промені сонця)
зліва і справа стоять свічки. Біля однієї свічки
(спереду) чаша з Дніпровою водою, біля другої
свічки — чаша з землицею з лану Трипілля. У зба-

ночку, що має трипільське оформлення, стоять сім колосків і степові квіти (мак, волошки). (Наші Предки-Трипільці вже вміли тиждень ділити на сім днів, і знайдені археологічні знахідки це стверджують семичашним святилищем).

На передній частині Престолу перед Трисуттям лежить святе письмо «Мага Віра» так, щоб віруючі бачили на ньому зображення Трисуття. На священній стіні велике зображення Трисуття в променистому сонці так вмонтоване, що воно віддалене від священної стіни на 40 сантиметрів, і всередині освітлене (проміння трьох розмірів: коротке, середнє, довге). Рунтато здійснює священну годину, стоячи біля трибунки (направо від рунтата стоїть престіл, де є Жертовник Духа Предків Рідних (Трисуття, вода Дніпрова, земля з поля Трипілья та інше).

Рунтато має двох помічників (юнаки, або старші люди). Помічник дзвінком, або усталеною мелодією (магнітофон), повідомляє про початок священної години. Священна година починається у визначений час, незалежно від того, чи в Святині є три особи чи триста. Почувши дзвінок чи мелодію, всі віруючі встають. Рунтато, підійшовши до Жертовника Духа Предків Рідних, бере з престолу свядану (знамено священнодіяння), спокійно, врочисто кладе свядану (на шию) так, щоб вона звисала на грудях. Свядана має золотисто-небесний колір: небесний вгорі, золотистий — внизу. Її ширина має 12½ сантиметрів (6¼ — небесний колір, 6¼ — золотистий). Її довжина така, щоб сягала 10 сантиметрів вище колін.

Маючи свядану на грудях, рунтато молитовно складає руки (долоня до долоні) і кланяється Трисуттю, що на престолі. І потім, зробивши пару кроків вперед, стає обличчям до віруючих. І молитовно склавши руки, кланяється Ім. І, ставши біля трибунки, рунтато говорить Молитви, читає святе письмо «Мага Віру». (Він має плян здійснення священної години). Коли рунтато починає говорити Молитву, всі повинні встати. Після Молитви тихо всі сідають. Слухають читання «Мага Віри», оповідь рунтата.

Є бажано, щоб на священній годині були святинні пісні. І щоб були врочисті мелодії (коли є така можливість), здійснені бандуристом чи скрипалем. Бажано, щоб святинний хор складався з дорослих (чи дітей), і щоб він (коли є можливість) мав свій святинний одяг.

У священній годині повинні брати участь і віруючі. Рунтато (наперед домовившись) стрічає біля Жертовника Духа Предків Рідних двох осіб (вони можуть бути старші і діти). Вони мають читати біля трибунки святе письмо «Мага Віру» (кожний має 10, 15 хвилин часу). Рунтато накладає на груди віруючому свядану (така свядана лежить окремо біля Ж.Д.П.Р.). Маючи свядану, віруючий молитовно складає долоні, кланяється до Ж.Д.П.Р. і потім — до віруючих. І починає читати «Мага Віру» (розділи для читання наперед визначені).

Священна година закінчується святинною піснею, або молитвою. Рунтато і ті двоє віруючих, що читали «Мага Віру», врочисто складають свядани біля Трисуття на престолі. І кланяються Трисуттю. І рунтато, не гаючи часу, йде до дверей, з яких виходять віруючі. Коли бачить, що є нові люди, подає їм руку — вітає. І всіх, що виходять з Святині вітає: «До нової зустрічі в Святині. Мій поклін Вам».

Віруючі після священної години виходять з Святині поступово. Вихід спокійний, мирний належить до обрядового закінчення священної години. Священна година має всім принести світлі почування, душевний спокій, радісну віру в краще життя. Рунтато на священній годині нікого не залякує карами Божими, і нікого не осолоджує оповіданнями про «рай на Небесі», про «воскресіння мертвих». У його оповіді немає докорів, нарікань, погроз. Немає зневажливого ставлення до інакше віруючих.

4. Учитель Лев Силенко каже:

У «Мага Вірі» визначене мос шанобливе ставлення до віри наших Предків. Ніхто не має права Іхнього політеїзму (многобожжя) зневажати чи

викреслювати з історії. Знаємо: вони орали ниву дерев'яним плугом. Є в нас пошана до цього хліборобського знаряддя. Одначе, сьогодні в нас металевий плуг. Уживання сохи відмінене, скасоване. Або — старе втілюється в нове, реформувалося, вдосконалювалося.

Ідолопоклонства, многобожжя Предків наших, Іхніх божеств, названих різними іменами і обділених різними обов'язками, ніхто не має права чіпати. Многобожжя було шляхом Іхнього духовного життя. Та є

свята таїна: дід і бабуся хочуть, щоб Іхні внуки були кращими, як вони, були багатшими, як вони. Уміли покращувати, вдосконалювати, збагачувати дідівські звичаї, дідівський рівень духовності.

Осінений Святим Духом, я почув голос Дідів — Предків рідних. Вони в ім'я спасіння Потомків покликали мене звістити РУНВіру (Рідну Українську Національну Віру) в Єдиносущого Господа з ім'ям Дажбог. Покликали звістити нову Духовну Дорогу життя України-Руси.

Покликали звістити, що Дажбог Єдиносущий, як сонце в небесах. Дажбог — Господь Милосердний. Всемогутній і Всеправедний. Ми — сини і дочки Дажбожі. Ми в Дажбогові і Дажбог у нас. Ми у Святинях РУНВіри не маємо ікон (зображень) Дажбога. Бо хіба Святий Дух, Правда, Гравітація, Воля, Любов мають образ, стать?

З історії знаємо проголошення таких чи інакших релігійних реформ. Наприклад, брагмани були розгнівані на Гаутаму Будду. Казали, що він робить реформу індуської многобожної віри, і ширить науку штучну, нежиттєву. Шамани хотіли вбити Спітаму Заратустру за те, що він проповідував скасування многобожжя в перській народній вірі і утверджував віру в єдиного Господа з ім'ям Агура Мазда. Король Виштаспа урятував Заратустрі життя. Шамани жорстоко переслідували Могамета за те,

що він об'явив реформу народної арабської віри: скасував віру у 360-тьох богів і сказав, що «крім Аллаха, немає бога».

5. Учитель Лев Силенко каже:

«Брати і Сестри, ми віруємо в Єдиного, Милосердного і Всеправедного Господа, і хай святиться ім'я Його, Дажбог! (У достойного народу ім'я Господа рідне. Ми, сповідуючи РУНВіру, зємо Господа ім'ям одним і тільки одним — Дажбог).

Справді, інтернаціональні релігії мають національні коріння — без Індуської Віри не було б буддизму. Без Жидівської Віри (тобто Юдаїзму) не було б християнізму. І тому в Америці усталений термін: Юдо-християнізм.

Ми віруємо: Бог один. Релігій багато тому, що є багато неоднакових розумінь Бога. Є релігії інтернаціональні (буддизм, християнізм, мусульманізм). І є Народи, які мають свої національні релігії (Японці, Індуси, Жиди, Китайці та інші). І вони своїми національними релігіями устанавлюють своє окремішне місце в духовному житті Людства.

Бог Всеправедний, і Він кожному Народові дав Волю мати своє розуміння Бога. Народ, який має своє розуміння Бога (свою національну Віру), славить Бога по-рідному, вільно утврджує свій шлях життя, свої закони моралі, свої святощі, обряди, традиції.

«Духовна талановитість народу не оцінюється вартістю тієї релігії, яку він отримав з Чужини. Чим вартісніша в народі його рідна релігія, тим вартісніший народ», «Мага Віра», 44,36.

Народ, який має рідну релігію, не підпорядковує себе іноземним релігійним авторитетам, догмам, канонам. Посланий Богом, я кажу: для кожного Народу його рідна національна Релігія є найкращою Релігією. Багато матерів на Світі, та рідна мати найкраща».

Рунтато на священній годині читає в «Мага Вірі» про методи покращення вдачі людської, про закони поведінки правильної, про основи творення родинного щастя, успіху, про обов'язки родичів і

дітей, про ставлення чоловіка до дружини, дружини до чоловіка. Про вміння ослаблювати стрес, про закони доброго тілесного і душевного здоров'я в родині.

Рунтато знає, що він, як духовний опікун, дбає, щоб його слово було оцінене, втілене в щодення віруючих. І він своєю поведінкою, самодисципліною, розважністю до всіх є зразком. Уміючи жити за Сімома Законами Правильного Життя, він успішно володіє своїм «я». Ніхто не бачить його розгубленим, прискіпливим, сп'янілим, нервовим, грубомовним, жадним, неакуратним. І, володіючи такими даними (збагачуючи себе Вищими Жаданнями), він благодіє на всю громаду віруючих.

Рунтато знає: обряди предківські ті, що життям вивірені, впроваджені в РУНВіру, і вони мають рідну форму і рідний зміст. Рунтато дбає, щоб віруючі засвоїли твердження, подані у виданнях «Переоцінка Духовної Вартости», «Що Українець повинен знати?», «Так говорить Учитель Лев Силенко», «Чому Українцям потрібна РУНВіра?», добре знали катехизис РУНВіри «Навчання. Пісня. Молитви», науку рідного Пророка, об'явлену в «Мага Вірі»,

Рунтато має одяг завжди свіжий, акуратний, скромний. Костюм (колір синій, або білий). Сорочка має колір синій, але трохи світліший за колір костюма. Комір сорочки стоячий (без відкладок), на комір і рукавах вишивка (взори Мізинські, геометричні /меандри/, які можна побачити в кожній книзі «Археології України»). Рунтато може мати білі штани і білу сорочку (комір стоячий, вишитий і вишиті широкі рукави (мізинський взір). Сорочка ця вільно спадає 10 сантиметрів нижче колін. Металеві застібки (кнопки) з'єднують комір і сторони сорочки. На ланцюжку — Трисуття в обрамленні сонця.

ПРИМІТКА: не захоплюймося тим, що архиереї (тобто старші жерці) одягнені в пишні позолочені ризи, злототкані епітрахилі (нашийники), блискучі клобуки — усе це їх віддаляє від громади; золота пишнота пригноблює душу віруючих. І тому в сучасних релігіях духовні особи одягаються скромно, вони є слугами (духовними помічниками), порадниками в горі, в клопотах і в radoшах, в родинному нещасті і щасті.

ІЗ СВЯЩЕННИХ ПОСТАНОВ ТРЬОХ СОБОРІВ

Рунтато на священній годині читас:

Учитель Лев Силенко — Засновник РУНВіри (концепції Віри в Єдиносущого Господа Дажбога) показав Шлях Духовної Волі — Шлях Рідної Релігії (РУНВіри). Щоб у наших серцях була наша Віра. Щоб Ми були Ми. І вільні люди еднаються в Громадах РУНВіри.

Ті люди, в яких душі пригноблені догмами, канонами і ритуалами іноземних релігій, не спроможні визнати РУНВіри. Вони не є вони. Їхне рабське мислення робить їх рабами. І про те, як поводить ся людина-раб, написав знаменитий французький поет П'єр Лашамбоді у вірші «Господар і Віл». Удумаймося в слова поета:

«Один Господар був свободі друг великий. І зняти він хотів з Вола ярмо навіки. Але на той замір так Віл йому сказав: «Відколи я живу, я те ярмо тягав. І батько мій носив, і всі діди носили; спасибі Богіві, наш рід не збувся сили. За ласку дякую: не був би я Волом, якби я не схотів зостатись під ярмом». І тут поет робить висновок: «І люди є такі — дурні та ще й уперті: родилися в ярмі, в ярмі хочуть і вмерти».

Там, де сильні ось такі рабські навикі і поняття, немає нації. Є населення, не здібне бути господарем на своїй землі. «Щоб населення стало нацією, йому треба свідомо в собі поборювати раба. Тоді коли раб починає свідомо сам в собі поборювати раба, починається світанок його волі», — каже Учитель Силенко.

Брати і Сестри, Ми лицарі Волі і Світла — у нас шлях РУНВіри. Усіх вітаємо в Громадах РУНВіри. І кажемо: «З вільної духовности постає вільна людина». І Ми у священних постановах на наших Соборах утвердили, що «Великий Народ не той, який численний, а той, який здібний бути самобутнім творцем духовних (культурних і релігійних) вартостей. Великий Народ не є наслідувачем (засліпленим поклонником) іноземної релігії і її ритуалів», Лев Силенко.

«Ми на основі реформованої Учителем Левом Силенком дохристиянської Віри України-Руси є визнавачами Єдиного Бога (Дателя Бут-

тя) — Дажбога нашого», із «ЗАКОНІВ» 1-м Собором Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВіри), утверджених 5, 6 Серпня, 72 року, Чікаго, Ілліноїс, Америка.

МИ втвердили «Основний Закон (Статут) ОСІДУ РУНВіри», що МИ є віруючими «Віри в Єдиного і Всюдисущого Господа Дажбога», «Мага Віра» — настольна Книга в Домі Українця Рідної Віри, Дороговказ Українського Стилю Життя», Стаття 1, Розділи 1, 2, «Основний Закон (Статут) ОСІДУ РУНВіри» утверджений 2-м Собором ОСІДУ РУНВіри 27-го Квітня 80-го року, Гемільтон, Онтаріо, Канада.

МИ у Святині Матері-України для всього Українського Народу об'явили, що «МИ, ОСІДУ РУНВіри (Об'єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри) є Святою Церквою («Сосасті оф Юкреїніен Нейтів Фийт (РУНВіра)»), Яку з волі Господа Бога заснував Духовний Учитель Лев Силенко, і Вірним цієї Святої Церкви дав Заповіді, Закони Правильного Життя, сучасне розуміння Господа Дажбога.

«РУНВіра — Віра монотеїстична, і в Ній звеличений абсолютний монотеїзм — Віра в Єдиносущого Господа Дажбога з веління Господа об'явлена рідним Пророком Левом Силенком у святому письмі «МАГА ВІРА», з «ПОСТАНОВ», утверджених 3-м Собором ОСІДУ РУНВіри 16 Липня, 83-го року у Святині Матері-України, Оріяна, Спрінг Глен, Нью Йорк, Н.Й., Америка.

МИ, Віруючі в Єдиносущого і Правдивого Господа Дажбога живемо в країнах Вільного Світу і МИ заїнкорпоровані (правно й організаційно оформлені) в Урядах Америки і Канади, і маємо ті Права, що мають Католики, Протестанти, Жиди, Буддисти та сповідники інших Релігій.

**Соборний Храм - Святиня Матері України
стоїть біля Нью Йорку, США.**

Oriana, Spring Glen, New York

ОРІЯНА, Спрінг Глен, Нью Йорк, Н.Й.

17, 18 Серпня 85 року на Оріяні у Святині Матері України Віруючі в Єдиносущого Господа Дажбога відзначали Ювілейне Свято — 20-тиліття постановня ОСІДУ РУНВіри (Об'єднання Сивів і Дочок України Рідної Української Національної Віри).